

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh žehnává.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 21.

Sobota (Saturday) 17. 5. (May) 1986

NEBOJTE SE!

NEMĚJTE STRACH, JÁ JSEM PŘEMOHL SVĚT!

Svatodušními svátky vrcholí naše křesťanské velikonoce. Kristovo ukřižování a Zmrtvýchvstání v zásadě všechny lidi, všech ras, národů a generací sbratřily právě v jeruzalémském Večeřadle, v téměř místě, kde Kristus Pán ustanovil Eucharistii, sesláním Ducha sv. na apoštoly a Kristovu Máti, Pannu Marii. Jen Duch sv. je schopen naší víru v Krista vzkříšeného utvrdit a vytvořit mezi jeho vyznavači jed-

PŘIJĎ, TVŮRCE DUCHU SVATÝ

*Přijď, tvůrce Duchu svatý,
k nám a navštiv myslí našich
chrám,
sestup z nebeské výsosti,
duše nám naplň milostí.*

*Tys Utěšitel právem zván,
tys dar, jenž Bohem věčným dán
zdroj živý, plamen, lásky dech,
tys posvěcení myslí všech.*

*Ty sedmí darů studnice,
prst Otcovy jsi pravice,
tys Bohem přislíbený host,
ty dáváš ústům výmluvnost.*

*Rač světlo v myslí rozžehnout,
vlij do srdcí nám lásky proud,
našeho těla slabosti
zhoj silou svojí milosti.*

*Dál nepřítel zapuzuj
a duším pokoj uděluj,
ať vždycky pod tvým vedením
vyhnem se vlivům škodlivým.*

*Nauč nás Boha Otce znát
a Syna jeho milovat,
a v tebe, Duchu svatý, zas
důvěřovat v každý čas.*

*Zněj Bohu Otcí píseň chval
i Synu, který z mrtvých vstal,
též Duchu, dárce radosti,
zněj chvála celou věčností.*

Amen.

notumyslí a srdcí. Jen Boží Duch pravdy, lásky, spravedlnosti a síly nás může uschopnit obstát ve všech životních situacích a zkouškách. Dosud nikdy v dějinách lidstvo neoplývalo takovým bohatstvím, vědeckým pokrokem, možnostmi a hospodářskou mocí jako v naší době, a přesto značná část lidstva trpí ještě hladem, nedostatkem, tělesnými i duševními chorobami; neměla tolik ideálů a zároveň i tolik neřestí. Snad nikdy také lidé neměli dosud v dějinách tak vyhraněný smysl pro osobní důstojnost, práva a svobodu jako dnes, a přesto vznikají, šíří se a násilím udržují nové druhy společenského a duševního otroctví. Zatímco celá křesťanská Evropa a svět už velmi živě pocít'ují svou jednotu a vzájemnou závislost, jsou od sebe násilně rozdělovány politickými rozpory a touhou zastánců bezbožské ideologie o světovou nadvládu prostřednictvím násilí a strachu. Z této situace není jiného východiska leč upřímného obrácení v našem lidském smýšlení, které v nás dokáže přehodnotit věci opravdu důležité a méně důležité, přesvědčit nás, proč máme o svobodu ducha a o hodnoty duchovní skutečně usilovat. A to dokážeme jen za poctivé spolupráce s Duchem sv. o lepší vlastní já.

V prvních poválečných letech náš významný dnes již zesnulý spisovatel Jan Čep, k tomuto obrácení a získání nebojácnosti oživenou vírou ve Vzkříšení Krista, vyzýval pravidelnými relacemi na vlnách éteru. Jednu takovou jeho povelikonoční a svatodušní úvahu čtenářům H.N. dnes přinášíme.

Nazval ji:
VELIKONOČNÍ LIST
DOMOVU.

**

Jan Čep:

Drazí přátelé, musíte nyní doma slyšet a číst mnoho slov, ke kterým byste raději zůstali hluchí a slepí. Často se v duchu

ptám, nezmocňuje-li se vás někdy necht' ke všem slovům, ať jsou jakákoli. Nebo spíše, neposloucháte-li netrpělivě všechna slova, která jsou jenom jakákoli. Slovo plné, svítivé, živné, se nerodí každý den, a lidské slovo se nerodí z ničeho, nýbrž z přebytku srdce, z opravdovosti života. Mlčení je někdy výmluvnější než řeč, a jsou chvíle ticha, které nás nasycují víc než slova, poněvadž pod nimi cítíme čísi skutečnou přítomnost.

Říká se, že milenci nepotřebují slov k tomu, aby se dorozuměli. Návštěvy u člověka nešťastného, nemocného nebo u vězňů, čekajících na rozsudek, nenadělají také mnoho řečí. Pouhá přítomnost přítele, pouhý stisk jeho ruky, pohled z očí do očí říká dost, říkájí víc než dlouhá připravovaná řeč.

Nevím, co bych řekl tuto chvíli těm, které miluji nejvíce; co bych jim řekl, kdybych je měl tuto chvíli před sebou. Obávám se, že ne mnoho, nebo spíše vůbec nic. Věděli a cítili bychom i beze slov, že jsme tady a že se

milujeme. Víme a cítíme to i nyní, když se setkáváme jenom ve vzpomínce, v představě, v touze a v naději. Vzdálenost a mlčení, které nás dělí, mezi námi utkaly pouta, která jsou silnější a bolestnější než tělesná přítomnost a každodenní styk. Ticho, jehož dálka se mezi námi rozprostřela, je plné horoucí výmluvnosti.

Je jenom jedno nebezpečné ticho, před kterým nás chraň Bůh: ticho vyprázdňené, ticho srdce lehlého popelem; ticho pekla ztuhlého zoufalstvím a nenávistí. Víím, že to není ticho vaše; obklopuje vás však poušť, jejíž mrazivý dech na vás číší z ohlušujícího křiku těch, kteří tancují okolo sochy Baalovy. Jak zabránit, aby tento vražedný povyk nepronikl přes práh našeho srdce, aby nezadusil jeho živé mlčení?

Měli jsme tyto dny názorněji než jindy před očima onen kulatý holý pahrbek, na kterém byly vztyčeny tři kříže. Ukřižovaný, který visel uprostřed, ještě vytkl několik slov, která se nám zaryla do srdce: „Pane, odpusť

jim...“, a pak onen tajemný poslední výkřik, který otfásl od základů vším stvořením: „Bože můj, proč jsi mě opustil!“

Ten, který vzal na sebe lidské tělo a lidský osud, musil poznat až do dna, co je v člověku. Musil vytrpět všechno, co je schopen vytrpět člověk, co člověk kdy vytrpěl a vytrpí, - až do onoho strašného pocitu marnosti a opuštěnosti, který se v lidském jazyce nazývá zoufalstvím.

Od té chvíle, co zazněl pod zatmělým sluncem tento výkřik, bylo vyvráceno z kořene zoufalství člověka; od té chvíle svítá naděje na konci každého utrpení. Neboť bříme, které je naloženo na naše bedra, nese s námi zároveň On, a naše utrpení se může proměnit v zoufalství jenom tehdy, odmítneme-li společenství s Ním.

Neboť společenství Kříže není jediné, o které se s Ním podělíme. Je to také společenství života a slávy, která se vyřinula z Jeho otevřeného hrobu. Není možné jedno bez druhého. Život se rozvírá jako květ na hořkém stonku, jehož kořeny jsou pohrouženy do temnot smrti.

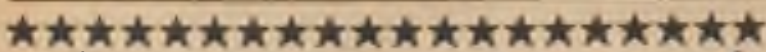
Drazí přátelé, ubíráme se polní cestou k Emauzům, která se zdá tuto chvíli ještě prázdná. Jsme smutni po událostech nedávných dní a v uších nám ještě zní rouhání těch, kteří se mu posmívali: „Můžeš-li, sestup s kříže!“ Byli si tak jisti, že je dobře přibit.

Pole s mladým osením se táhnou měkce do dálky, střechy vesnic se choulí v zahradách, které jsou pokropeny první křehkou zelení. Skřivan se nám zajíká nad hlavou, ale naše srdce je tak těžké, že ho skoro neslyšíme. Věž kostela, který povystoupil do stráně, trčí před námi jako znamení málem zbytečné. Možná, že svatosťánek je prázdný, a věčné světlo zhaslo. Možná, že se nenašel nikdo, kdo by rozhoupal zvony Vzkříšení.

A hle, dva kroky před námi
(Dokoncení na str. 12)

Seslání Ducha svatého na apoštoly a Pannu Marii, jak to znázornil náš středověký ilustrátor graduálu (zpěvník liturgických mešních textů gregoriánských melodií v klášteřích) - známý pod jménem Mistr Václav (kolem r. 1400).

Sloupek informací

o náhlé „ochotě“ kubánského diktátora F. Castra stáhnout své vojsko z Nikaraguje, o cestě US zvláštního vyslance Philipa Habiba po stredoamerických zemích, a o těžkých začátcích demokracie v Guatemale.

Castro je ochoten z Nikaraguje odvolat své vojáky, KDYŽ...!

Londýnský týdeník „Sunday Times“ - (o jehož politickém zaměření, či nepolitickosti v Chicagu nic nevíme, protože zprávu přejímáme z francouzských a západoněmeckých novin) - přinesl v neděli 20. dubna prý „senzační“ článek o údajně náhlé ochotě kubánského diktátora Fidela Castra odvolat a stáhnout své kubánské vojáky a vojenské „poradce“ z Nikaraguje, a dokonce i jakýmkoliv jiným způsobem přispět k „uklidnění poměru a spokojenosti“ celé Střední Ameriky. Tuto Castrovu „ochotu k míru“ netlumochil anglickým novinářům - (podle „Sunday Times“) - nikdo jiný než zástupce kubánského ministra zahraničí soudruh Jorge Bolanos. Pak k tomu dodal, že jeho země a její šéf Castro - se k tomuto kroku odhodlají jakmile budou splněny tři základní podmínky: 1) budou-li si to skutečně přát t.zv. Contadora - státy (Mexiko, Panama, Kolumbie a Ven-

ezeuela); 2) bude-li mít Kuba možnost přesvědčit se, že „guerilové Contras“ už nebudou dostávat žádnou pomoc od USA, složí zbraně a přijmou nabídku Ortegovy sandinistické vlády k „mírové spolupráci“ na hospodářské výstavbě země a za 3) že se USA napříště zdrží jakéhokoliv vměšování se do dalšího vývoje událostí nejen v Nikaragui, ale i ve všech ostatních zemích Střední a Latinské Ameriky. Budou-li s tím souhlasit i všechny dotyčné země, Kuba je víc než ochotna podepsat o tom smlouvu a postupně své vojáky z Nikaraguje odtáhnout.

V tom všem není tedy vůbec nic nového, ale je to jen opakování sovětské Chruščevovy podmínky prezidentu Kennedymu z r. 1962. „OK, máte pravdu, že jsme dopravili na Kubu dálkové střely. Máte dobré fotoaparáty, když jste je s takovou přesností vyslídili. Když to musí být, zase si je tedy odvezeme, ale jen s podmínkou, že necháte Castra a jeho kubánský komunistický režim na pokoji. Tady to pěkně,

vy Američané podepíšte černé na bílém - (protože my víme, že vy smlouvy dodržíte i když my to neděláme) - že už nikdy neuděláte blokádu Kuby, ani Kubu vojensky neobsadíte, ale že necháte našeho soudruha Fidela v jeho zemi dělat si tam co chce, aby jednou mohl vyvázet komunistickou revoluci do dalších latinsko - amerických zemí: na př. na Grenadu, do Nikaraguje, El Salvadoru a pak ještě dále, až nás budete mít v Mexiku na svých vlastních hranicích - (kdyby se nám do té doby nepodařilo udělat nějaký socialistický převrat přímo v USA, třeba jen pomocí vašich „vykořisťovaných černochů“, levicových advokátů a novinářů...“).

Podmínky, které dnes klade Castro Spojeným státům k odchodu svých vojsk z Nikaragui jsou tedy na vlas stejné jako ty Chruščevovy, jen jsou navíc zabalené ještě do toho povídání o souhlasu zemí Contadora. Reaganova administrace na to tentokrát - po všech nedobrých zkušenostech s komunisty a s Moskvou - sice odpovídá už trochu opatrněji a žádá stějně neústupně, aby nikaragujský Ortega přijal do vlády opozici „Contras“ a socialistický režim v Managvě tím zdemokratisoval. Contras že pak složí zbraně a v zemi může nastat ihned klid. Na žádnou takovou demokratickou spolupráci s opozicí marxistická Ortegová junta přistoupit ovšem nemůže, protože by ztratila v zemi monopol totalitní moci a bylo by po komunismu i v „sandinistickém vydání“.

A tak Spojeným státům tentokrát opravdu nezbyvá nic jiného, než pomáhat partyzánům „Contras“, přimět je k větší jednotě a dát jim všechny nutné prostředky k tomu, aby úspěšným postupem na venkově i ve městech získali obyvatelstvo na svou stranu a tím pak přiměli Ortegu buď k vyjednávání - (což neudělá, dokud bude mít bojeschopnou armádu) - anebo k útěku ze země. Čím více času však Ortega získává k uchopení všech prostředků politické moci a k nahrazení všech vedoucích kádrů svými lidmi, tím těžší bude jeho diktaturu destabilizovat a odstranit. Jenom nové těžkosti Sovětů v Afghánistánu a jejich hospodářské nesnáze doma mohou zpomalit moskevsko - kubánskou nutnou pomoc Ortegovu režimu, kterou nenahradí ani tisíce naivních dobrovolných pracovníků z USA, kteří se tam rozjeli na vlastní pěst zachraňovat „sandinismus“, jako se tisíce naivních nadšenců tak trochu odevšad - i z USA v prvních dvacátých letech rozjelo do bolševického

Ruska budovat komunismus.

I Honduras má své podmínky, mají-li tam „Contras tábořit“

Ovšem, zvláštní US vyslanec Philip Habib, kterého pověřil prezident Reagan letos v březnu úkolem prozkoumat všechny možné cesty k mírovému řešení nikaragujského problému, je stále dosud na cestách. Koncem dubna byl v Hondurasu, kde jednal po několik dní s prezidentem této země o všech vojenských, zásobovacích a organizačních otázkách partyzánů „Contras“, jejichž jedna část dostává na svých základnách v Hondurasu výcvik a připravuje se tu na konečnou ofensivu proti Ortegově armádě budou-li všechna diplomatická jednání bezúspěšná a marná. Z presidenta Hondurasu José Azcona se mezitím při tomto diplomatickém jednání vyklubává tvrdý hráč US - stredoamerického pokeru, který nedá Spojeným státům zdarma ani banán, každý čtverečný kilometr kasáren a dívočiny, kde se pohybují protisandinističtí partyzáni Contras si dává těžce zaplatit a navíc dal Spojeným státům za podmínku, že všechny cesty, silnice, kanalizace, vodovody, ubikace, elektrické vedení, komunikace a telefonní zařízení, která tam Američané budují jsou zdarma, zůstanou majetkem Hondurasu, dávají zaměstnání honduraským obyvatelům, jejichž mzdu musí platit USA a honduraská vláda si z ní strhává daně pro sebe. Přitom ovšem prezident Hondurasu José Azcona říká US vyjednaváči Philipu Habibovi - (ačkoliv dobře ví, že v případě vítězství sandinistů v Nikaragui „půjde o krk“ i jemu) - že on nemůže jednostranně vypovědět Ortegovu válku, a že ani USA nemohou přispěchat nikaragujským demokratům vojensky na pomoc, protože americký lid by v tom viděl nový Vietnam, byl by proti, a celá Střední a Latinská Amerika by protestovala proti přímému zásahu USA do „vnitřních“ záležitostí suverénního státu s poukazem na to, že demokratické USA jednají stejně násilnický jako SSSR v Maďarsku a v Československu, když tam vojenskou invazí Sověti „zachraňovali“ socialismus. A tak to mají USA opravdu těžké na všech stranách.

Ortegová opatrnost

V současnosti však Ortegu nabádají k opatrnosti tři věci: 1) I když náročný, ale technicky dobře a účinně provedený US nálet na dvě hnízda teroristů v Khadafyho Libyi, jemuž dobře porozuměla i Moskva, že by

nakonec nebylo pro USA problémem bombardovat a vyřídit všechny vládní vojenské základny v Nikaragui, dokud je v Bílém domě mírumilovný sice, ale vlastenecky uvědomělý a prozíravě rozhodný obhájce americké svobody a demokracie ve světě. 2) Rostoucí nespokojenost nikaragujského lidu ze stále větších nedostatků v zásobování, z vojenských odvodů mladých a z neschopnosti vlády zamezit na venkově jak korupci v nové administraci „národních výborů“, tak náhlým přeřadům a sabotážím partyzánů „Contras“. 3) Stále výraznější konflikt mezi nikaragujskými katolickými biskupy a Ortegovou diktátorskou juntou, v níž jsou stále ministry - i přes arcibiskův a papežův zákaz - čtyři katoličtí kněží - nikaragujské „Plojharové“.

Jak vidí dnes všechno salvadorský prezident Duarte

Když všechny tyto okolnosti americký vyjednaváč Philip Habib v Hondurasu zjistil, rozjel se znovu za prezidentem Duartem do El Salvadoru, který se v nedávné minulosti dokonce osobně sešel s vůdci marxistických guerilů své země a nabídl jim účast ve volbách a vládě s podmínkou, že složí zbraně. Neudělali to dodnes, a tak se Duarte poctivě snaží demokraticky vládnout, provádět nutné zemědělské a sociální reformy a zároveň neustále budovat vládní armádu a bojovat proti zbytkům marxistických guerilů. Duarte Habibovi znovu opakoval, že s komunisty je marné vyjednávat, a že je věčná škoda času, který USA propásly od šedesátých let, kdy se dostal na Kubě k moci Fidel Castro. Už tehdy prý měly USA brát hrozbu Moskvy „via“ komunismus na Kubě vážně, přimět vládců Střední a Jižní Ameriky k potřebným reformám a dnes by nebylo marxistických guerilů ani v Nikaragui, ani v Salvadoru, ani v Peru a v Bolívii, a tím méně před tím v Argentině a v Čile. Ovšem, „pozdě bycha honit“, a dnes Spojeným státům nezbyvá, než být rozhodnými a platit místní obránce svobody, nechtějí-li být donuceny k přímým zásahům své vlastní armády, která by v nově vzniklých situacích nebyla nutně všude vítána jako „osvoboditelka“. Dnešní, komunisty uměle vyvolané občanské „osvobozovací“ války, je - podle presidenta Duarteho - nejlépe ponechat místním obyvatelům, ale Spojeným státům nezbyvá, než účinně pomáhat obráncům svobody proti komunistickým guerilům a platit. Vždycky jim

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CIRKVI, NÁRODU

vydává každou sobotu:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO.

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - RIDI: Father VOJTECH VIT, O.S.B.

s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:

HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

První poradce a zastupce: Henry J. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

to ještě přijde laciněji, než tam posílat svoji vlastní armádu, a pro národní hrdost jednotlivých zemí to má psychologicky daleko větší důležitost, než kdyby je přišli osvobozovat Američané. Za poskytnutou pomoc v čase nebezpečí budou pak tyto - před komunismem zachráněné národy - Spojeným státům daleko více vděční opravdovým přátelstvím, než kdyby se cítili „okupováni“ a žili pod vládou „dosazenou“ a vnučenou jim americkou vojenskou přesilou.

□

Těžké začátky demokracie v Guatemale

US vyslanec Philip Habib všechny tyto správné Duarteovy názory pozorně vyslechl, a doufejme, že si je vzal i k srdci. Pak se znovu rozjel za novým prezidentem do Guatemaly, kde mu teprve letošního 14. ledna nově nastolený prezident Vinicio Cerezo, rozumný křesťanský demokrat velmi zdvořile, ale zároveň i důrazně řekl: „Jsem stoprocentně při USA, avšak víc na mně nechtějte! Naše země sama dnes nemá ani dostatek potravin, ani peněz, ani dost nevyrábí, praví i levicoví guerilové pokračují v bratrovražedném boji a tím nikterak nezaručují bezpečnost země. Velká nezaměstnanost je dosud naší celonárodní pohromou, téměř 95 % Guatemalců chybějí stále ty nejzákladnější prostředky k zajištění slušného života, 65 % občanů neumí dosud číst ani psát, 60 % z našich 7,5 milionů obyvatel jsou Indiáni, rozdělení podle řeči do čtyř hlavních kmenů, netrpělivě čekají na pozemkovou reformu a přitom mají jejich rodiny jednu z největších dětských úmrtností na světě. Lidé ode mne čekají zázraky, abych nějak kouzelně napravil v co nejkratší době všechno to, co různé vojenské junty po více než 30 let nesouvislého hospodaření a krveprolévání při potlačování guatemalských marxistických guerilů prohodily a promarnily. Ti, kteří v té bratrovražedné válce ztratili své drahé, anebo jsou nezvěstnými, mi tu před okny presidentské kanceláře demonstrovají, žádají potrestání jen vládních vojáků za jejich údajné zločiny a dovolávají se amnestie pro vězněné guerily. Odpovídám jim na to, že vojáci, když už nevěděli kudy kam, vrátili se do kasáren a podpořili svobodné volby, v nichž jsem slíbil vrátit mé zemi mír, skon-

covat s násilím a s represí. Když bych teď všechny jen podezřelé vojáky propustil, udělají znovu převrat a můj pokus o zavedení demokracie v Guatemale bude zardoušen ještě v tomto roce. Všeobecnou amnestii všem vězněným guerilům dát také nemohu, poněvadž oni také kladli bomby, dělali sabotáže a zabíjeli nevinné lidi. Vina obojích vojáků i guerilů musí být zkoumána, dosvědčena a souzena řádnými soudy, a to vezme čas. Navíc k tomu všemu nemám dostatek schopných lidí a financí. Páni velkoplantážníci z podnikatelských kruhů namísto aby se snažili domluvit s vůdci pracovních odborů na nějaké rozumné a spravedlivé základně společných zájmů, dělají zbytečné obstrukce, ačkoliv by mohli pochopit, že v případě komunistické revoluce by tu přišli o všechno jako na Kubě a v Nikaragui. V tom směru byste měli vy v USA nejprve domluvit s těmi, kteří mají v naší zemi investovaný kapitál. S patričníou dávkou zdravého rozumu a americké obchodní prozíravosti by mohli nyní mé administraci účinně pomoci provést potřebné reformy, pomoci postavit naši zemi na nohy, a odstranit tak příčiny přitažlivosti komunistických hesel, abyste sem nemusili jednou posílat - pro svou vlastní bezpečnost - svoje vojáky...”

Takovou přímluvu a otevřenou řeč pan Habib od dosud mladého guatemalského prezidenta Vinicio Cerezo asi neočekával. Velký denní americký tisk se o jejich vzájemném setkání také ani příliš nezmiňoval.

Americký vyslanec a zvláštní vyjednavatel pro země Střední Ameriky nakonec odletěl do Kosta Riky a měl naplánovanou cestu i do Panamy a Bolívie. President Reagan, který je odhodlán obnovit v Kongresu svou žádost o stamilionovou pomoc bojovníkům „Contras“ v Nikaragui počítá s tím, že vyslanec Philip Habib bude výmluvnějším obhájcem nutnosti této pomoci před kongresním výborem a senátní komisí.

T.B. Hlubuček:

„Co nás přivábilo do Ameriky?“

Věřím, že každý kdo kdysi prošel emigračními úřady Ellis ostrova v Novém Yorku při prvním vstupu na americkou půdu, by mohl na tuto otázku odpovědět velmi zajímavě. Přiznejte si, že většina nás před odjezdem do zámoří věděla velmi málo o skutečném a nezkráceném životě v Americe. Kdo se toho dozvěděli o Americe více byli jenom ti, kdo už měli někoho ze své rodiny nebo známého, za mořem. Hodně prospěly dopisy z Ameriky a zvláště pbcas poslaná čísla v Americe vycházejících českých časopisů jako Hospodářských listů, Národa a Katolka, Denního Hlasatele, Svornosti a Amerikána z Chicaga, Newyorských listů z Nového Yorku neb Pokroku Západu a Hospodáře z Omahy, Hlasu, České ženy ze St. Louisu, anebo výtisků „Kalendáře“ některých z těchto novin. Během večerních besed byly pak ve vlasti zprávy o našich lidech v Americe předčítány nahlas, a všechno bylo docela odlišné od evropského života.

S roustoucím zájmem o Ameriku rostla také touha se do této země jednou podívat. Tisícům se to podařilo a byli roztroušeni po mnoha státech. Snad všichni toužili začít někde,

Výstava v knihovně amerického velvyslanectví v Praze

Dne 5. května t.r. byla v knihovně amerického velvyslanectví v Praze otevřena výstava fotografií, jejichž námětem je osvobození jižních a západních Čech americkými brannými silami v roce 1945. Výstava pozůstává z 80 fotografií, z nichž některé byly americkému velvyslanectví darovány československými občany. Fotografické záběry jsou z Plzně, Strakonice, Sušice, Horažďovic, Staňkova a Starého Plzeňce. Výstava potrvá do 30. května.

-afa-

kde už někteří Češi žili. Stesk po staré vlasti, přátelích a známých tížil srdce po dlouhou dobu. Nebylo snadné zapustit kořeny tam, kde všechno bylo cizí a nové; vzalo to hodně odvahy, trpělivosti a pily překonat první překážky, které byly velké. Ale pro ty, kterým se to podařilo, Amerika ztrácela svoji cizotu, objevovala denně mnohé dobré stránky a hlavně to byl pocit svobody a neslýchaných příležitostí. Ti, kdož byli od řemesla, jako krejčí, švadleny, tesaři, truhláři, zedníci, kováři, zámečníci a z jiných oborů, velmi snadno našli zaměstnání, protože všude byla po nich poptávka. Nejvíce pak českému přistěhovalci prospěl český kostel, česká škola, české spolky. Zde se mohli scházet, mluvit svojí rodnou řečí, otevírat svá srdce, nacházet pomoc, radu a povzbuzení. A dříve nežli se nadáli, i nové přijetí se zapojovali do českého kulturně - národního života, přinášeli do spolků čerstvou krev a těžili z nespočetných výhod, o kterých se jim nikdy předtím ani nezdálo.

S každým mýjícím rokem stesk po domově polevoval zvláště tam, kde byla rodina s dětmi. Ty se přizpůsobovaly Americe nejdříve a nejrychleji. Starším to vzalo déle, a v ojedinělých případech se vůbec nemohli přizpůsobit. Dnes se už nikomu ani nazdá o potížích a obětech, které na americkou půdu přinesli naši předkové, z nichž se mnozí stali průkopníky dnešního rozvoje a života a to nejen ve městech, ale i v zemědělství. Knihovny dodnes chovají tisíce svazků historických novel, románů a životopisů českých emigrantů ve Spojených státech. Obsahují

cenné informace o velkém přínosu čs. emigrace americké pevnině. Velmi dobře to zachytil ve své historii amerických Čechů zesnulý newyorský autor Tomáš Čapek, ale bylo tu mnoho jiných, kteří stejným způsobem zachytili život a úspěch našich lidí na této straně Atlantiku. V řadách katolíků to byli hlavně Houšť, Šindelář a dr. Čada, a to jak pro udržení našich náboženských a národně - kulturních tradic, tak pro osvobození staré vlasti v obou zahraničních odbojích. V mnohých státech unie napsali naši svou historii jen právě o tom státě, kde se usídlili. Češi v Minnesotě, v Nebrasce, v Texasu atd. Doslýchám se, že i dnes vycházejí o tom nové knihy.

Odbočka „28. říjen“ Československé národní rady americké Chicago svolává členskou schůzi

na pondělí 19. května 1986 v 7:00 hod. večer k Bártům

2411 So. Home Ave., Berwyn.

Pořad schůze:

1. Zahájení
2. Čtení zápisu z poslední členské schůze
3. Čtení došlých dopisů a zpráv
4. Podání zprávy o činnosti v odbočce
5. Podání zprávy ze Sjezdu ČSNRA, který se konal 26. a 27. dubna 1986
6. Zpráva pokladníka o finančním stavu odbočky
7. Rozprava o další činnosti v odbočce

Prosíme všechny členy, pokud jim to bude možné, aby se do schůze dostavili.

Předsednictvo odbočky ČSNRA „28. říjen“

POZVÁNÍ NA VÝROČNÍ „MÁJOVOU“ V LISLE, IL.

Tisíckrát pozdravujeme Tebe...

JUBILEJNÍ JIŽ TRICÁTÁ MÁJOVÁ POBOŽNOST U SOCHY PANNY MARIE V EXILU

v klášterní zahradě svatoprokopského opatství v Lisle se koná

V NEDĚLI DNE 18. KVĚTNA 1986 VE 3:30 HOD. ODPOLEDNE

Pojďme uctít naši nebeskou Matku a poprosit Ji, aby se již vrátila z exilu tam:

kam mív

zrak Její mateřsky vlahý,
do srdce vlastní mé -
do zlaté Prahy.

/z básně Panna Maria v exilu/

Adresa svatoprokopského opatství:
5601, College Road & Maple Ave., Lisle

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇE

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

MATE JIZ ZAPLACENO
PŘEDPLATNĚ NA ROK 1986?

DOBA VELIKONOČNÍ

SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, podle tvé vůle — bylo v posvátném okruhu padesáti dnů — naplněno velikonoční tajemství. — Dej, aby dar, který jsi seslal s nebe, — národy rozdělené růzností jazyků — sjednotil v společném vyznávání tvého jména. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 2, 1-11)

Nastal den Letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přitlačí silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali.

V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se oběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Zastali, divili se a říkali:

„Tito, co tak mluví, jsou přece sami Galilejci! Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? At' už my, Parťové, Médové, Elamité, at' už my, co pocházíme z Mezopotámie, Judska a Kapadokie, z Pontu a z Asie, Frýgie a Pamfýlie, z Egypta a z lybijského kraje u Kyrény, my, co jsme připutovali z Říma, židé i proselyt, Krétané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 12, 3b-7. 12-13)

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“

Jsou tedy dary rozmanité, ale všechny pocházejí od jednoho a téhož Ducha. A je rozdíl ve službách, ale všechny závisí na stejném Pánu. A jsou rozmanité mimořádné projevy, ale všechno to pochází od jednoho a téhož Boha, protože on to všechno mocně ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou těm jednotlivcům dány k tomu, aby mohli být užiteční.

Tělo je také jen jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy — přesto, že je jich mnoho — tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Vidět přece z nás ze všech — at' už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní — stalo se jedno tělo, když nás tentýž Duch všechny dovedl ke křtu a všichni také jsme v hojnosti přijali stejného Ducha.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 20, 19-23)

Večer, prvního dne po sobotě, když byli učedníci ze strachu před židy ohromáždění za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zarazovali, když spatřili Pána.

Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

P. Tomáš Špidlík /zkráceno/

MYSTIKA HŘÍCHU

Když jsem tato slova poprvé řekl, uslyšel jsem poznámku: „To nám ještě chybělo, aby někdo mysticizoval hřích a zlo!“ Vím, že je to výraz podivný, může znamenat všelicos, ale stále se mi vrací, vezmu-li do ruky klasika arménského duchovní literatury z 12. století Řehoře z Nareku. Říkali mu arménský Pindaros. Jeho elegie či „modlitby pozdvížení“ vyšly v francouzském překladě a hned cítíme, že jde o perlu světové poezie. Tak jsou krásné. Moderního čtenáře překvapí obsah; v silné knize veršů se vrací ke stejnému námětu: hříchu. Proč se tím motivem stále a živě obírá? Rozvedme jeho myšlenky a motivy.

Základní téma je vyznání: „Jsem hříšník!“ Přiznání k tomu, že je někdo největším hříšníkem na světě nacházíme často v mníšské literatuře Východu. Někdy je to skoro frázevité vložka či úvod ke spisům. Ale Řehoř to prožívá bolestně — což je u Arména zvláštní. Tento národ byl od začátku stále krvavě pronásledován. Arménská církev se dokázala vyjádřit jen v poezii, některé hymny jsou jistě nejkrásnější náboženskou literaturou světa. Pronásledované národy pláčou a volají k Bohu. Je to přirozené. Ale jak poznamenává Pasternak, jsou vystaveny zvláštnímu pokušení. Trpí nevinně, proto snadno svalují viny na své pronásledovatele. Řehoř z Nareku tomuto pokušení nepodleh. Stále se vrací k motivu: Trpíme, ale vlastní — mou — vinou. „Já jsem první mezi zločinci, já jsem hlava těch, co hřeší, já jsem vůdce těch, kdo činí bezpráví, já jsem první mezi viníky, já jsem příklad těm, kdo přestupují zákon...“ K tomu přidává hned druhý motiv. Hřích není něco individuálního; je to neštěstí celého světa. Je těžké dnešnímu člověku vyložit dědičný hřích — společný celému lidstvu. Pro Židy St. zákona to bylo lehčí. Tam hřeší celý národ, protože jsou všichni spojeni a celý národ

musí dělat pokání za jednotlivce. Jinak Řehoř z Nareku; ví, že se zlého skutku dopouští jednotlivec, ale tím, že urazil Boha, jakoby zastínil slunce a to je škoda pro všechny, kdo chtějí žít.

My chápeme hřích jako přestupek proti zákonu — a za něj jsme trestáni. Řehoř má hlubší pojetí Boha, nesmírné štědrosti, nabízející nám neustále, abychom byli dobří jako On. My tu lásku nechápeme, dobrotu odmítáme. Být zlý znamená říci NE tomu, kdo nám nabízí nejnádhernější dar: MOŽNOST DOBROTY.

„Zhřešil jsem proti tvé velké dobrotě, já, člověk zbabělý, zhřešil jsem. Zhřešil jsem proti nekonečným dobrotinám tvé milosti, doopravdy, zhřešil jsem. Zhřešil jsem proti tvému nevýslovnému soucitu tvé nebeské lásky, je to všem jasné, zhřešil jsem...“

Odmítne-li někdo Boží dobrotu, otevře se mezi námi a Bohem propast a z toho plynou všechna neštěstí. Člověk má možnost si svůj skutek a jeho důsledky uvědomit. Přepadne ho strach z Božího soudu. Jak si ho máme představit? Na obraze Michelangelově v Sixtinské kapli smete Kristus mávnutím ruky hříšníky do věčného zavržení. Jistě se inspiroval evangeliem, ale nám se to zdá neslučitelné s dobrotou Kristovou, aby se na konci věku projevilo v úplně jiném světle. Představa Řehořova je trochu jiná; na posledním soudu nepovstává Kristus, ale všechny moci zla, kterým jsme bláhově povolili. Všichni a všechno se obrací proti nám, protože jsme všem uškodili a všechny poškodili. V této beznadějně situaci přichází Kristus z nebe. Přichází jako dobrý pastýř, hledající ztracenou ovci.

„Ale ty, milosrdný, dobrodinče, ty nechováš zášť, všem dáváš život, ty neživíš v paměti vzpomínku na hříchy zločince. Dokonce mu ani nic nevyčítáš. Nestoupneš nohou na toho, kdo leží na zemi. Přiblížíš se k němu se soucitem a dokážeš, jakého jemného soucitu jsi schopen ty.“

Na jedné straně knihy života

je napsáno: Zloba lidí je největší neštěstí. Na druhé straně stojí: Všechny hříchy Kristus odpouští v jediném okamžiku. — „Kdyby byla jejich tíha jako váha cedrů v Libanonu, kdyby vážily jako hora Ararat ve své nebetyčné výšce, kdyby se hromadily jako vlny potopy, před milosrdenstvím Božím se všechny rozplynou, jako zmizí tmy noci rázem při východu slunce.“

Závěr je pro Řehoře jednoduchý. Židé nadšeně zpívali, když viděli Boží divy ve St. zákoně, když je Hospodin vysvobodil z otroctví Egypta. Jak by neměla být pro křesťanského básníka zdrojem inspirace myšlenka na Krista, vysvobozujícího nás neustále z většího zla než zajetí v Egyptě? „Bože, věčný, Dobrodinče, Všemohoucí. Ty jsi stvořil světlo a noc. Ty dokážeš stvořit život ze smrti a světlo vyvést z temnoty. Ty jsi naděje těch, kdo k tobě hledí s důvěrou, ty jsi velkodušný k těm, kdo dosud chybují. Temno noci nedokáže zastínit tvou slávu.“

Kristus se tu projevuje jako vládce světa, jako jediný, jenž dovede zvládnout to, co by nikdo nedovedl: zlobu lidí přivést k dobrému. Moc, odpouštění hříchy dokazuje, že Kristus je Bůh.

Otec Václav Feřt SJ zemřel v Římě

o prvním pátku v letošním
dubnu (4.4.1986)

Zemřel po dlouhé nemoci v generálním domě Otců jezuitů v Římě. Otec Václav Feřt, 82 let, v 53. roce kněžství, dlouholetý spirituál papežské koleje Nepomucena a zakládající redaktor českého vysílání vatikánského rozhlasu. Narodil se 23.12.1903 na Záměstí u Rožďalovic, do noviciátu k jezuitům vstoupil 7.9.1925 na Velehradě, na kněze byl vysvěcen v Lovani v Belgii 24.8.1933. Za 2. světové války zastával obtížný úřad za nemocného provinciála v Nepomucenu. Před vánočními 1947 dostal úkol založit a vést české odd. VR. V 57 letech se vydal /r.1960/ založit český misijní dům v Kanadě. R. 1969 byl jmenován vice-regentem české řádové provincie v zahraničí. S prací ve VR se definitivně rozloučil koncem r. 1980. P. Václava Feřta si lidé vážili pro jeho skromnost a velkou ochotu a obětavost. Svůj řeholní život zasvětil spásu nesmrtelných duší a Tovařystva Ježíšova. Mše sv. a pohřební obřady se konaly v sobotu 5.4. v 10 hod. v kapli generální kurie Tovařystva Ježíšova v Římě.

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

599-4572

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKÝ

Význačný český slavista profesor Antonín F. Dostál osmdesátníkem

Bohatá vědecká žeň, která vyšla z péra vynikajícího českého slavisty, si zasluhuje, aby byla vzpomenu hlavně Společností pro vědy a umění (SVU), jehož je členem profesor Antonín F. Dostál - a to u příležitosti jeho osmdesátky, kterou dovrší 24. května 1986.

Ludvík Němec
Chesnut Hill College

I. ŽIVOTOPIS

Profesor Dr. A. Dostál se narodil 24. května 1906 v Římicích u Litovle (severní Morava), dnes okres Olomouc, jako syn Antonína Dostála, hostinského v Římicích a jeho manželky Anny, rozené Wiedermanové, dcery Josefa Wiedermana, rolníka z Třeštiny (u Mohelnice). Antonín Dostál byl prostřední ze tří dětí: sestra Milada (nar. 1904, zemř. 1985) a mladší bratr Miroslav (nar. 1912, zemřel 1944 ve věku 32 let).

Otec pocházel z rodiny Dostálů, původně ze Senicka na sev. Moravě, byl syn Františka Dostála a jeho druhé manželky Marie Hamplové z Moravičan. Po vyjití obecné školy šel do učení na kupectví do Mohelnice (německého městečka na severní Moravě), kde též na dalších školách se výborně učil a naučil se plyně německy. Po vyučení pracoval ve velkoobchodě v Olomouci a snad i v Brně. Pak byl odveden k rakouskému námořnictvu a sloužil čtyři roky na rozdíl od vojska pozemního, kam byli většinou odváděni obchodníci. Jeho mateřský přístav byla Pola (Pulje) u Terstu a vojenskou lodí jezdil po všech mořích. Nebyl však nikdy v americkém přístavu. Během vojenské služby se naučil dobře italsky, též mluvil portugalsky. V Římicích na hospodě byl jeho bratr František, první manžel jeho švagrové Anny, s níž se po Františkově smrti Antonín oženil, a tak se znovu vrátil na rodnou hospodu. Hostinec zvelebil a byl také veřejně činný. Zavedl v obci ještě před první světovou válkou elektřinu. Také po celém kraji. Za války musel narukovat do Pulje. Byl však po krátkém cvičení vyřeklamován z armády po dobu války, protože byl radním a starostou. Onemocněl a zemřel oku 1923 ve věku 42 let.

Matka Anna se nar. v Třeštině ze tří dětí jako nejmladší. Byla dcerou rolníka Víta a Anny a

jeho manželky Anny, rozené Wernerové z Dubicka. Její rodina byla česká, i když měla německé jméno. V rodině se udržovala zpráva, že matčin děd přijel na koni do Třeštiny z jižních Čech od Prachatic. Oženil se a usadil na statku v Třeštině.

Profesor Antonín Dostál chodil nejprve do obecné školy v Římicích. Na radu nadučitele Hynka Melhuby, výborného včelaře, malíře a hudebníka, byl dán na studie. Nejprve na konci války byl ještě rok na měšťanské škole, ale od září 1918 na reálném gymnáziu v Litovli. Litovel byla založena Přemyslem Otakarem II. Před válkou nejbližší velké panství bylo lichtensteinské. Velký zámek (Nové Zámky) u Litovle s velkostatkem a rozsáhlými lesy patřily ku panství sahajcímu až k Římicím. Kraj je malebný. Páni zde konali velké hony. Postavili v lese u Římic směrem k obci Mládeč rytířský sál, nyní již v troskách, čertův most a pod ním je jeskyně Podkova. V Mládeči byly objeveny později i krápníkové jeskyně s nálezem diluviálního člověka. Také hospoda v Římicích byla původně panská. Podle stavby z počátku 18. století, ne-li ještě starší. V nedaleké Bílé Lhotě je tamní starobylý kostel sv. Kateřiny. Je u zámku, který patřil jiné šlechtě.

Na gymnáziu v Litovli měl náš jubilant některé výborné profesory. Nejlepším byl latinář Karel Sedlák, který žáky seznámil se základy řečtiny, dále výborný franštinář dr. Václav Skála, jenž studoval ve Francii, malíř Oldřich Cihelka, chemik ing. J. Kroužek, který dosud žije. Ředitelem byl dr. Josef Fürst, přírodovědec a přítel prof. Karla Absolona. Po maturitě s vyznamenáním r. 1926 chtěl dnes dr. Dostál studovat v Paříži na École normale supérieure. Tam studovali příští profesori, a absolventi se také dostali ke konzulární službě. Nebylo však peněz. Musel se tedy dát zapsat na filosofickou fakultu slavistů prof. Míloše Weingarta. To byl původně jeho hlavní učitel, jenž zemřel r. 1939, dále prof. Emil Smetánka, který byl nástupce Gebauerův; profesory J. Vlčka, J. Jakubce, M. Hýska měl na literaturu, dále poslouchal fonetiku u prof. J. Chlumského, záka slavného francouzského fonetika Ruoselota, srovnávací jazykoz-

pyt u prof. Oldřicha Hujera, který vedle Weingarta měl na něj největší vliv. Ideologii měl u prof., V. Lesného. Romantiky studoval u prof. Marxmiliána Křepinského a literaturu u F.X.Šaldy a Václava Tilleho. Zdokonaloval se dále ve francouzštině, italštině a španělštině. Ze slovanských jazyků ve slovenštině, ruštině, polštině a srbochorvatštině. Za filosofických studií v Praze se musel hodně živit kondicemi. Hned prvním rokem těžce onemocněl šunkovým jedem. Měl takzvaný butulismus.

Po absolutoriu na filosofické fakultě v Praze dostal místo profesora francouzštiny a češtiny na Obchodní akademii v Prostějově. Roku 1927 po státních zkouškách dosáhl i doktorátu z filosofie. Než mohl být jmenován definitivním profesorem musel se ještě podrobit státním zkouškám z francouzské obchodní korespondence, obchodní nauky a účetnictví. V Prostějově se seznámil s učitelkou Marií Schmidovou, svou ženou. Roku 1925 slavili 45 let manželství. Jeho žena se narodila v Butii v Itálii z českých rodičů, kteří již zemřeli. Učila němčinu na měšťanské škole. Dále mluví italsky, francouzsky, anglicky a rusky. Měli dva syny. Starší je profesorem RNDr. Miloš Dostál, dnes profesor matematiky, vlastně přednost v oboru matematiky na Stevens Institut of Technology v Hoboken. Mladší studoval lékařství, dosáhl doktorátu MUDr. Antonín Dostál. Zemřel však r. 1983.

Prof. Dostál se dlouho nemohl dostat do Prahy, aby byl blíže knihám a své vědecké práci. Po válce byl správcem Obchodní akademie v Prostějově - a od r. 1946 na žádost České akademie byl přeložen na Obchodní akademii do Prahy - Smíchova. Současně dostal plnou dovolenou pro práci na staroslověnském slovníku. Po 2. světové válce pokračoval v přípravě své habilitace. Zúčastnil se semináře prof. dr. B. Havránka a r. 1948 se mohl habilitovat na základě své studie o vidovém systému ve staroslovanštině, což vyšlo knižně až r. 1954.

Jako docent byl hned pověřen přednáškami ze srovnávací slovanské jazykovědy a indoevropské srovnávací jazykovědy. Do Olomouce dojížděl týdně po

šest let. Zabýval se kromě toho také byzantologií jako prof. Weingart, první redaktor časopisu Byzantoslavica. Stal se také členem redakce tohoto časopisu, jehož vedoucím redaktorem byl prof. B. Havránek. Po několika letech se stal náš jubilant vedoucím redaktorem, Časopis z původního sborníku pro cyrilometodějské otázky se rozšířil na mezinárodní byzantologický časopis, vydávaný v cizích jazycích. Časopis přinášel původní články v cizích řečech, recenze a podrobnou bibliografii byzantologické bibliografie. Byla původně publikována v časopisu Byzantinische Zeitschrift. Po válce byla publikována v Byzantoslavice, kdežto Byzantinische Zeitschrift nějakou dobu po válce nevycházela. V časopisu Byzantoslavica Paulová udělala chybu v tom, že přijala třídění obvyklé v Byzantinische Zeitschrift. Když Dölger časopis obnovil, hájil toto třídění jako majetek časopisu Byzantinische Zeitschrift proti Byzantoslavice. V časopisu pak musela být bibliografie poněkud v třídění změněna. Dostál jako redaktor Byzantoslavica stanovil přesný rozsah také v bibliografických záznamech.

Nepřijímal do bibliografie prostě všechny nové články a studie o klasické filologii, podobně o slovanské bibliografii, nýbrž jen ty, které měly význam pro byzantologické studie. Na Kongresu v Mnichově r. 1950 měl diskusi s Dölgerem, který na předchozím kongresu dal odhlasovat, že jediná oficiální bibliografie pro Mezinárodní asociaci byzantologických studií bude bibliografie v Byzantinische Zeitschrift. Na tomto kongresu, kde Kölger předložil tento návrh, nebyl nikdo z Prahy a tak Dölger využil nepřítomnosti. Na diskusi v Mnichově byli také přítomni všichni vedoucí byzantologové (Dvorník, Grégoire, Ostrogorski, Lemerle a jiní). Dostál diskutoval s Dölgerem o tom, že také bibliografie v Byzantoslavice je nutná, protože jednak přináší zprávy o knihách Dölgerovi nepřístupných, jednak také se drží přísně byzantologie a nezahrnuje do ní každou sebemenší práci z klasické filologie. Diskuse dopadla pro Dostála příznivě. Dölger musel ustoupit a nakonec se snažil celou věc usmířit. Říkal, že obě strany budou přátelé a pozval všechny na oběd.

(Pokračování přístě)

DEN OTCŮ

připadá letos na 15. června.

Potěšte svého tatínka pěkným blahopřáním, které máme české, slovenské, anglické i v jiných řečích.

Máme velký výběr dárků jako křišťálové sklo, keramiku, české granáty, kuchyňské potřeby, české knihy, kuchařky, šátky na hlavu, bonboniery, kafičko s rumem, kapesníky. Panenky z Československa. Náboženské sošky a růžence. Určitě si budete moci vybrat něco krásného a užitečného.

Jaroslav Pecháček: Masaryk, Beneš. Hrad.

(Masarykovy dopisy Benešovi.) \$7.85, pošt. \$9.00.

Dagmar Šimková: Byly jsme tam taky. (O ženských koncentračních táborech.) Brož., \$5.60, p.p. \$6.60.

Martina Navrátilová: „Já jsem já“ (autobiografie světoznámé tenistky). Ilustrované, brož., \$15.00, pošt. \$16.25.

E.M. Remarque: Tři kamarádi. \$6.95, pošt. \$8.25.

V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba, \$6.75, pošt. \$8.25.

Kalendář Československý svět 1986 - ilustrovaný, 217 stran, \$3.50, pošt. \$4.50.

Emma Jarošová: Dům u dvou skotíků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$8.50, pošt. \$10.00.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

Obchodní hodiny:

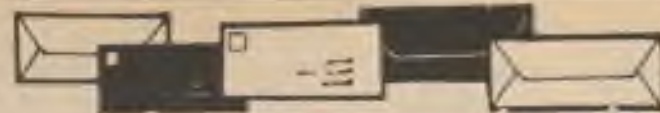
Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V neděli zavřeno.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

DOPISY našich čtenářů

Thamesville - Ont.

Canada

Vážená redakce,

v rubrice „Dopisy našich čtenářů“ jste uveřejnili v H.N. dne 22. února 1986, článek nadepsaný „Kdo pěstoval zárodky komunismu?“ na str. 6 a 7, podepsaný značkou „out“. Pisatel se snad bojí podepsat a schovává se za anonymní označení?

Pokládám za svoji povinnost reagovat jak na tento článek, tak i dodatek, podepsaný Fr. Vojtěchem, který v něm děkovně poznamenává, že ten pisatel článku pro své zatrpklé zkušenosti z mládí s jedním sedlákem ještě nikterak negeneralizuje a neříká, že byli takoví všichni.

Nebudu se schovávat za anonymní značku a uvádím moje plné jméno i adresu a též uvedu jména lidí, o kterých píšete, aby každý věděl, že to nejsou osoby z románů Brodského nebo Morávka.

Doufám, že mě redakce dá tolik místa kolik ho dala článku anonymnímu dopisovateli v útocích na náš selský stav a nebude chtít moji odpověď na tento článek měnit a zkracovat.

Pisatel článku uvádí svoje „trpké“ zkušenosti s Bat'ou, píše o využívání hotelových zaměstnanců v Praze v hotelu Ambassador, kde on pracoval a kde prý dostávali až 3tí vyvářku kávy. To bylo za té první republiky, v které prý žádná demokracie nebyla. Uvádí též případy nejmenovaných sedláků, jak špatně byli ubytováni jejich zaměstnanci a odstrkování od stolu - a tak prý jsme přivedli komunismus.

Mohu ujistit čtenáře, že toto nepiši na svoji obranu (jak dále uvedu), ale na obranu těch, kteří byli napadeni a nemohou se již bránit.

Pisatel si stěžuje, že tenkrát v té špatné republice mu odmítli uveřejnit článek - (asi podobný co napsal v Hlasu národa) - jak sociální demokraté, tak národní socialisté a samozřejmě i agrárníci - republikáni. Vše prý poctivě sepsal. „S hotovou zprávou jsem šel nejdříve k sociál. demokratům...“ Je to pro mne opravdu překvapení, že to nechtěla uveřejnit ani tak levicová strana. Čtenáři si tedy musí udělat obrázek sami.

Je vidět, že péro pisatel ovládá dobře a slova jako „pacholek a děvečka, chřupan, sprosták“, pokládá tak, aby měla co největší psychologický účinek, a aby tím znásobil vinu

těch, o kterých píše.

Kdybych pana XY tehdy znal, poradil bych mu, aby šel do Rudého práva, tam by ho uvítali s otevřenou náručí, neb to je voda na jejich mlýn. Stejněho principu užili v r. 1948; nenávisť, útoků na vše co bylo selské. Jen člověk, který nemá ani ponětí o selském, po generace tvrdém životě, a který jsme převzali i do první republiky, může takto psát. Tvrdé, sociální pracovní podmínky pro zaměstnance v zemědělství. Byly též pro členy rodiny, selské syny a dcery v začátcích až primitivních dle dnešního standardu. To byl život venkova, a tam těch opravdu bohatých a úmyslně asociálních by mohl na prstech spočítat. Byli jsme asociální v prvé řadě sami k sobě, protože nebylo vyhnoutí. Tehdejší bytovou úroveň je dnes lehko kritisovat. „Ty naše chaloupky české...“, které byly tak hezké, nedávaly dost přísůtřeší ani pro členy rodiny, které - jak nás církev učila - měly být a byly - početné. Naše chasa nespala s „dobytkem“, ale v upravených místnostech jak to poměry dovolovaly - (teprve r. 1926 naše došková chalupa o 4 místnostech ustoupila novostavbě). Vše toto bylo dědictví z dob C.K. Rakouska, které určovalo začátky naší první republiky. Ani Masaryk, ani Švehla neměli čarovný proutek, aby mohli říci „Stolečku, prostří se...“

Ta naše došková chalupa musela po celé generace ubytovávat početné rodiny, i tu naši, když otec se v r. 1909 oženil. Do r. 1915 už jsme byli 4 a otec byl odveden na vojnu. Život naší matky s kalvárií, kterou procházela, by nechtěl žít žádný „pacholek a děvečka“ (pisatel). Zodpovědnost o výživu dětí, služebných, denních pomocníků na hospodářství - (pro všechny vařila) - rekvisice C.K. Rakouska, zvyšování daní a navíc přírodní katastrofy ztrpčovaly její život až k zoufání.

Konečně přišel konec války; otec se vrátil s podlomeným zdravím r. 1918, ale ne sám. Přijel s Michalem, ukrajinským chalupníkem, který nechtěl mít nic společného s bolševiky, a tak naše chalupa dostala nového obyvatele. V tu dobu už ubytovávala otcovy rodiče „na výměnku“, otce s matkou a 4mi dětmi. V podkrovní světničce bydlil kočí, v kuchyni si každý večer dělaly dvě služebné z roztaňovacího stolu postel, a nyní

ještě Michal v druhém kumbálku v podkrovní, který se musel narychlo pro něho upravit.

Takový problém měl - až na výjimky - celý venkov.

Důvodem mého článku není obhajovat smutnou skutečnost doby, kdy kočí někde spal na palandě ve stáji, ale ukázat, jaký nedostatek místa, byl na mnoha hospodářstvích, kdy tam někdy i synové sedláků a chalupníků spali. Teprve za té „špatné“ republiky se začala bytová situace zlepšovat a venkov si pomalu vyměňoval nedostačující bydlení za lepší.

Vím, že se v Ambassadoru bydlelo a žilo mnohem pohodlněji, ale nezavidím, ani sám sebe nelituji. Žili jsme v lásce, v rodině i ve shodě se všemi obyvateli vesnice. Nikdy jsme neměli nouzi o pomoc na hospodářství. Rád vzpomínám na naši doškovou chalupu, kde jsme jako děti spávaly u babičky „na výměnku“ na teplé peci po upečení chleba. I my jako děti jsme měly povinnosti. Trhaly jsme kopřivy a špičky pšenice, sekaly a míchaly 40ti husám. Po žních jsme je pásli, dělali ohníčky a pekli brambory, toho sedláka kterého byly nejbliže. Jistě, kdyby nás viděl, také by asi po nás střílel s flobertky, ale kdo si chce nechat brambory, dnes od jedné kluků a zítra zase od jiné party a sezona pasení hus a dobytka byla dlouhá.

Tisnili jsme se v doškové chalupě, ale to už nás bylo 8 dětí neb 4 od toho roku 1918 přibýly a tak naše úhledná, zvenku obilena chalupa musela v roce 1926 ustoupit novostavbě. Bylo mě tenkrát 13 roků a přeci jsem měl takový divný pocit, když dělníci začali náš „domov“ rozkopávat.

A jídlo v celém našem okolí na hospodářstvích, které pisatel kritizuje, bylo také jiné. Musím ho zarmoutit i když připustil jen jednu výjimku „dobrého sedláka“ - a to neměl na mysli mě ani moje rodiče, protože jsme ho neznali. U nás a v okolí se jedlo s chasou společně, a to jídlo bylo tak dobré, že ani v Ambassadoru tak nevařili. Švestkové knedlíky s tvarohem plavaly v másle a chasník jich spořádal až 32; vdolky s povidly též posypané tvarohem a po kapané smetanou. Též těch 40 husí, které já jako kluk pásával, během roku „prasklo“ a zachránily se jen ty chovné. Na posvícení jich bylo hned 5 i 6. Martinské posvícení u nás bylo velké, i prasátko vždy

zemřelo nepřírozenou smrtí, někdy až 350 kilové, aby bylo čím mastit. Přijeli rodiče i bratři maminky s rodinami z Čeliva, kteří jí tolik přes válku pomáhali. A nás už byla pěkná hromádka; otcovi rodiče, otec s matí, 8 dětí, chasník, 2 služebné a pravidelně naše porodní babička pí. Pazderová, která nás všech 8 u nás v chalupě přivedla na svět. Též náš pan farář Václav Tichý byl s námi, protože jsme ho přivázeli do našeho osadního kostelíčka sv. Klimenta, a po mši sv. s námi poobědval.

A jak se chasa u nás žilo? Chasníci byli s námi 4 i 6 roků než se oženili a našli lépe placenou práci u nás na dráze nebo v průmyslu, ale i tak si ve volném čase chodili k nám přivydělávat a také jejich ženy. A služebná děvčata? Po celých 22 roků jen z jedné rodiny, 3 dcery naší porodní babičky - Růža, Anežka a Zdenka u nás sloužily. Všechny se od nás postupně vdávaly a všechny maminka vybavila i s peřinami. Ano, tak jsme byli „asociální“ my, které Vy, pane XY, také asi obviňujete ve Vašem článku.

Tak jsme žili s naší chasou. Ano, jedli jsme všichni dobře a „nemastili“ jsme jim méně. My jsme si to živé všichni dohromady vychovali, vydělali, ba vydělali od časného rána a mnohdy až do noci.

Jen to „café“ u nás na chalupě bylo asi horší než ta „třetí várka“ v Ambassadoru, kterou tam ti „chudáci“ služební dostávali. U nás a na venkově většinou bylo jen ze žita, doma praženého s přísadou cikorky; opravdové „café“ se přidalo jen v neděli a nebo když přišla návštěva - pár zrněk. O posvícení už to bylo lepší; to se trochu „hýřilo“ a ta mastnota se musela spláchnout „pořádným“ černým kafem ba i s rumem.

Takový byl život na našich chalupách a jsem hrdý na to, že jsem vyšel z toho selského pytle a nemám se za co stydět.

Dorostli jsme. Ze mně se stal „pacholek“, z mojích dvou starších sester „děvečky“. Jedna ukázala dobytek, druhá prasata než se provdaly a i ti mladší měli každý svoje povinnosti. Ti nejmladší zase pásli husy, dělali ohníčky a chodili sedlákům na brambory. Převzali jsme všechny práce za chasu. Děvčata Pazderova se vdala, „našeho“ Michala jsme v r. 1930 dopravodili na poslední cestě a uložili do naší české země. Tojik vzpomínal na „svoji Ukrajinu!“

Zemřel v nemocnici po operaci žaludečních vředů. Byl mým druhým otcem a učitelem. Převzal jsem jeho povinnosti a též jsem hlídal plemenné klisny před ohřebením a tak jsem i 3 týdny spával ve stáji na otypce sena za klisnami, zatímco druzí si popíjeli „u Fleků“. Desítky nás na hospodářství zachraňovalo sklizeň sena a obilí, které se muselo sklízet podle počasí a někdy i v neděli. Stovky jiných mladých u nás a celé tisíce dolů po Sázavě ke Slapům se slunilo, nebo vysedávalo „u Mánesu“ a dívalo se jak voda plyne ve Vltavě. - Ano, pane XY, to je a byla ta sociální spravedlnost, která Vám tolik vadila u těch sedláků a po celých 50 let Vás trápila, až konečně jste to „vyřil“ ze svého nitra.

Je těžko věřit, že všechno a všichni jsme na tomto světě špatní, jak vyznívá z článku pisatele. Z jeho vlastních slov v článku usuzuji, že i on by mohl být kritizován za to, co kdy činil anebo i nečinil. Selský a celý zemědělský stav si nezaslouží takovéto útoky a napadání. A to, že jsme u nás v 1. republice neměli demokracii je také přehnané. Demokracie byla, ale chyběli nám ti „demokrati“, jak říkal Masaryk, ale i ti tam už byli a začínalo jich být stále víc.

Na konec svého dopisu chci vyvrátit tvrzení Fr. Vojtěcha, který děkuje pisateli za to, že negeneralizuje. Co jiného je tohle když anonymní pisatel doslovně píše: „Snad někdo namítne, že to byly jen ojedinělé případy.“ „Mýlíte se, takových ponížených a sprostě okradených Jenků ... bylo více než dost.“ Uvádí též případ jen jednoho „dobrého“ sedláka, ale hned píše: „to však byla výjimka.“ Snad tedy i Vy pochopíte, že tím říká, že existoval u nás jen ten jeden „dobrý“ sedlák a těch ostatních 99 % bylo špatných. To je přece nespravedlivé generalizování. Napadá celý selský stav, moje předky a též mě samotného, neb i já byl sedlák od 1938-1948.

S pozdravem

Joseph Ondřích
RR 7 Thamesville - ONT
N0P 2KO Canada

Little Neck - N.Y.

17. dubna 86
Drahý Otče Vojtěchu, ctěná redakce a všichni milí čtenáři H.N.!

Jaro se už najisto vrátilo na naši severní polokouli, a i když

Přemek Kocián:

*Už se mi zase, mámo,
stýská*

Už se mi zase, mámo, stýská,
chtěl bych tě hladit po tváři,
chtěl bych vidět, jak tvoje oči,
mateřskou láskou zazaří.

Tak málo jsem byl s tebou v žití,
jen v kmitu roků přetěžkých
i ze snů bych chtěl vypovědět
dramata časů zlých.

Pojď přece blíž, ke svému synu
a obejmi ho v náruči,
věřím, že ústa Hospodina,
mou vřelou prosbu doručí.

Už se mi zase, mámo, stýská,
odpusť, že jsem šel od tebe,
dnes posílám ti šerík lásky,
za sestry v dálí, za sebe.

Pozn. redakce: Tyto verše našeho exilního básníka Přemka Kociána z Clevelandu k Svátku matek, nám pošta doručila, když minulé vydání H.N. bylo již vytištěno. Otiskujeme je alespoň dodatečně.

zima nechce zřejmě souhlasit se svou porážkou, mládě Jaro se jí druhý den jen vysměje, protože dobře ví, že má sluníčko na své straně, a že hned sněhový poprašek roztaje a ranní mrazík zažene. I nám „starým paprikům“ se zase vrací s tím jarem trochu síla, máme sto chutí zapomenout na revma a jen zase myslit na věci radostné. Jenomže i to se nám někdy pokazí, zvláště když na jaře nám zničeho nic odejdou z našeho středu naši drazí, aby odešli tam, odkud není návratu. My křesťané, pevně sice věříme, že se s nimi na věčnosti sejdeme, ale přesto nás ty náhlé odchody překvapují a zarmucují.

I nám odešel v Bratislavě milovaný švagr, Jozef Sítek. Byl to zlatý člověk. Nikdy nezapomenu na jeho sladká slova, když řekl mé zlaté polovičce Mimině: „Ty jsi moje nejlepší švagřina a Tvůj František je mým nejlepším švagrem.“ Byl pochován v Zahorské Vsi.

V Novém Yorku nám odešla na věčnost dobrá duše Emilka Trolová, manželka Rudy Troly, matka dvou pěkných a dobře vychovaných dětí, Štefana a Lucky. Známe se už přes 40 let a naše přátelství zůstává stále věrné a pevné. Tehdy před čtyřiceti lety začaly naše rodiny společně občas vyjíždět do letoviska k Pátkům v horách Catshills. To tehdy Pepík Pátek vždy ohlašoval na radiu: „Měsíček jde nahoru, porostou...“

Kubelkovi, František s Mařenkou. To zas bude veselo, protože František sáhne po Hlaváčkově harmonice, každému nám zahraje do ouška a pak všem dohromady. Emilka s Rudym byli výbornými tanečníky a hostiteli, takže na jejich letovisku bylo vždycky plno života a veselo. Pěkný, prostranný barák, v němž dosud bydlí jejich už 90 letá maminka, byl nám všem jako druhým domovem. Nikdy tam také nechyběl Vojta Martínek, který pravidelně na čs. radiovém programu v New Yorku zpíval, a ten dal vždy „do kupy“ ostatní kolem harmoniky a už to jelo „naplno“. Tak jsme si aspoň stále vždy omladili svou paměť, protože časem se stávalo, že nějaká ta slova z našich oblíbených národních písní nám někdy vypadla z paměti, a tu nám je ti druzí zase připomněli. Ba jó, dnes už to jsou všechno jen vzpomínky, ale jejich krása nám ze srdce nikdy nevyumizí.

Také nám odešel na věčnost velikán naší krajanské obce v New Yorku, Václav Jonáš, veliký zpěvák „před Hospodinem“. Měl mohutný melodický hlas a patřil k těm prvním a dnes již téměř posledním sloupům bývalé české newyorské krajanské osady Panny Marie Ustavičné Pomoci, která pod správou českých Otců redemptoristů se tolik zasloužila o udržení našich národních, náboženských a kulturních tradic v New Yorku. Tam předobrá a dynamický, dnes již dávno † Otec Matějů dělal muziku, byl duší tělocvičné jednoty - prozřavě nazvané Sokol - Orel, a byl hybnou pákou newyorské odbočky Národního svazu českých katolíků, který se ještě v padesátých letech, pod vedením paní Františky Hejlové, tolik zasloužil o pomáhání novým imigrantům - uprchlíkům, kteří přijížděli do USA z uprchlických táborů v Evropě, když se komunisté podvodem a násilím dostali v únoru 1948 v Praze a v Bratislavě k totalitní politické moci. Celé tři - ne-li čtyři generace zasloužilých Baborů, Jonášů, Dudových, Gregorů a několika jiných vrostly a obětavě pracovaly v této staré naší osadě a dnešní příslušníci těchto rodů patří k těm posledním, kteří snad z tradice - tuto osadu udržovali jako kolébku svého češství a pečovali tam ještě o českou mši sv., dokud mohli, i když se Češi z celého okolí už dávno vystěhovali. Václav Jonáš byl ale duchem stále mladý, a tak brzy pochopil, že mladším generacím dnes více vyhovuje kostel v Astorii, a když tam před lety začal náš Otec...

shromažďovat naši věřící krajanskou rodinu, přišel čas od času také mezi nás, aby si s námi v kostele zazpíval. Zúčastňoval se také všech našich osadních podniků a jakmile se někde začalo zpívat, ihned se ke každé písni připojil svým mohutným tenorem. A byl to právě ten jeho melodický hlas, který po dlouhá léta tak výrazně obohacoval ve spolku sv. Cecílie kostelní sbor, založený také Otcem Matějů, výborným muzikantem, režisérem operet, které ti obětaví zpěváci ze spolku sv. Cecílie během let uvedli na scénu. Odchovanec Otce Matějů pan Miláček měl také po léta výbornou kapelu, bez níž se neobešla v dobách čilého krajanského života žádná opravdová zábava.

I když píšu tuto zprávu opožděně, poněvadž jsem měl za to, že o Václavovu odchodu na věčnost někdo jiný z New Yorku napíše, píše i dnes ještě s těžkým srdcem. Naši Jožko, Emilko a Václave, odpočívajte v pokoji. Necht' Vás náš nebeský Otec přijme do své dobrotivé náruče! A my, jimž Pán všehomíra zatím život ještě prodlužuje, musíme využít každého dne k děláni dobra a vlídné pohody porozumění mezi námi. Vždyť to Boží sluníčko se na nás usmívá jako děvče na šuhaje, jako to na jaře dělalo vždycky i pro nespočetné generace, které žily před námi. To jeho kouzelné otevírání přírody k novému životu vidím nejlépe na naší zahrádce, protože mi je nejbližší. Pro všechny mladé je Máj, měsíc mariánský, zase časem lásky, a my staří si jej také můžeme udělat rájem na zemi všemi těmi vzpomínkami z našeho mládí, které nám pomohou zapomenout i na všechny bolesti kloubů.

S krajanským pozdravem zůstávám upřímně Váš „Sázavan“ František s rodinou.

Chatham - Ont. Canada

Pozvání čtenářům Hlasu národa a všem milým krajanům na naši výroční pout' k sv. Antoničku.

Když jsme sem do tohoto koutu Kanady začali přijíždět se svými otci a matkami více než před šedesáti lety, plní síly, mladistvých velkých snů a nadějí v lepší budoucnost, přivezli jsme si s sebou ze staré vlasti solidní zemědělské znalosti, nezdočnou chuť do práce, prázdňou kapsu, v srdci víru, v paži sílu a v mysli vlast. Na prvním místě v našich těžkých začátcích bylo i přání a prosba našich předků, které nám kladli na srdce: „Držte se víry v Boha, modlete se za to a především pracujte a uskuťte“

není tohoto ideálu „Dědictví Otců, zachovej nám, Pane!“ Brzy jsme tu také založili Spolek sv. Cyrila a Metoděje, který udržovat naši krajanskou rozrůstající se obec pohromadě dokud jsme neměli svou farní osadu a kostel sv. Antonína. Kvůli ohni se muselo začínat dvakrát, dlouhá léta se splácel farní dluh, ale Bůh nám žehnal, poslal nám sem vždy dobré kněze a nakonec bylo úsilí našich rodin korunováno úspěchem. Dnes - po tolika letech - staří průkopníci a zakladatelé naší osady jeden po druhém nám odcházejí z našeho středu na věčnost. Dokončili své dílo a světili jeho uchování a rozšíření nám, jejich dětem, což klademe zase do srdcí svých dětí, které převzou to dílo a povinnost po nás. Proto neztrácíme naději ani v další budoucnost, díky Pánu Bohu a naší mladé generaci. V ní nám vyrůstají noví nadšenci, vůdcové a obětaví předáci, kteří už dnes houževnatě a rádi pracují po boku našeho pana faráře Juraje Kadlece jak pro udržení naší osady tak našich kulturních tradic i zpěvem a tancem.

Proto se už také letos plnou parou připravují na naši tradiční výroční svatoantonínskou pout', na které by neměl nikdo z našich krajanů chybět, komu to jen dovoluje zdraví, čas a peníze. Vedle modliteb a kostelních písní v atmosféře pravé náboženské pouti si mohou ti vdavek a ženitby chtívi zazpívat při tanci přece i tu známou operetní „Ty můj svatý Antoničku, když Tě pěkně poprosím; vždyť já to vím, že ruku svoji štědrou máš, že se za milence přimlouváš...“

Přijďte se k nám k němu všichni proto upřímně pomodlit, zatančit si i zazpívat, vždyť přece dobře víte, že kdo náboženské písně z upřímného srdce zpívá, dvakrát se modlí.

Poznačte si tedy rychle se blížící datum naší letošní pouti: sobota 7. a neděle 8. června! Jste vítáni, sejdeme se u nás v Chathamu!

Za celou naši osadu Vás i na dálku už dnes zdravím tím naším tradičním pozdravem z práce: Zdař Bůh!

Váš Jožka Sysel

Pořad událostí

Sobota 7. června

Odpoledne - příjezd poutníků ze Spojených států. Ubytování v městě.

6:00 - 7:00 večer - příležitost ke sv. zpovědi.

7:00 - mše sv. na počest P. Marie Hostýnské. Kázání má dp. Peter Esterka, St. Paul, Minnesota.

8:00 - společenská zábava s tancem v Kinsmen Auditorium / Tweedsmuir Ave. / - kapela Pavla Konečného. Vstupné: Dospělí \$4.- studenti pod 14 let \$3.- /večeře se nepodává, zákusky k dostání v buffetu/

xxxx

Neděle 8. června

8:00 ráno - mše sv. s krátkou promluvou anglicky

10:00 - průvod s Nejsvětější Svátostí venku /za příznivého počasí/. Zúčastní se krojované skupiny.

10:30 - slavná poutní mše sv. na prostranství před kostelem. Promluví česky a anglicky dp. Peter Esterka.

12 poledne - oběd v Kinsmen Auditorium. Vstupné na odpoč. program \$2.- za osobu, děti do 10 let - zdarma. Lístek na oběd - dospělí \$6.50, děti pod 10 let \$3.50.

2:00 odpoledne - národopisný program začne národními hymnami a krátkým uvítacím prosllovem. Následuje pořad národních tanců, hudby a zpěvu. Účinkují krojované skupiny z Kanady a USA. Po ukončení pořadu - tanec pro všechny až do páté /šesté/ odpoledne. Bůh vám žehnej a nashledanou.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

*Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání*

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Noworul Memorial Chapels

303 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60607
TELEFON: 763-2233
1100 S. LEXINGTON AVENUE, CHICAGO, ILL. 60605

Moskva. — Sověti pozvolna a zpožděně zveřejňují details o nukleární pohromě v jednom ze čtyř reaktorů v Černobylu, ale to jen ty věci, které není možno skrýt. Zároveň stále snižují význam této nehody a obviňují cizí sdělovací prostředky, že prý bezdůvodně z toho dělají z „politických“ důvodů pohromu světového významu. Na druhé straně Moskva svaluje vinu na dělníky reaktoru a místní autority, že prý význam této nehody nepřipustně zmenšovali, a že sám Gorbačov se o ní dověděl až po dvou dnech. Prý z území 18 mil kolem reaktoru bylo zprvu evakuováno 49 tisíc lidí. Později počet evakuovaných stoupl na 92 tisíc; dobytek tam byl všechn poražen a polní práce zastaveny. Přitom Sověti stále zdůrazňují, že v Kijevě a jinde na Ukrajině jde život normálně dál a v zemědělských pracích že se také pokračuje jako normálně. Z počátku bylo tvrzeno, že oheň v reaktoru už byl uhašen, ačkoliv do vzduchu stále unikaly radioaktivní látky, i když ve zmenšené míře. Dne 8. května však bylo přiznáno, že oheň jádra reaktoru pokračuje dále, že je nebezpečí, že více než 5 tisíc stupňů horké uranové jádro je roztavené a může proniknout betonovou podlahou do země a tam znečistit podzemní vody. Nyní se prý k reaktoru propokává tunel. Také bylo přiznáno, že k nehodě došlo už v sobotu 26. dubna, že však s evakuací lidí se začalo teprve až o týden později. Stále se tvrdí, že při výbuchu zahynuli pouze dva lidé; později ještě prý umřeli další dva lidé, kteří byli při

výbuchu kriticky zraněni a v pondělí 12. května Moskva ohlásila, že zemřeli další dva lidé prozatím je tedy oficiálně 6 mrtvých, asi 200 raněných, z toho 35 kriticky. Protože pak v posledních dnech se směr větru obrátil od Černobylu ke Kijevu, zvýšila se náhle radioaktivita v tomto třetím největším sovětském městě, a tisíce dětí bylo a ještě stále je posíláno do bezpečí. Místa v letadlech a ve vlačích směrem do Moskvy jsou stále plně obsazena. Západní vědci říkají, že kdyby uranové jádro reaktoru opravdu dospělo ke spodním vodám, nahromaděné páry by způsobily obrovský výbuch, kterým by zbývající tři reaktory v Černobylu byly rovněž poškozeny a velké množství radioaktivních par by bylo vrženo do ovzduší. Daleko horší než znečištění spodních vod je prý však znečištění povrchových vod v okolních řekách a vodních nádržích, odkud přichází pitná voda pro město Kijev, které ji denně potřebuje. Západoevropské země mezitím zakázaly dovoz všech potravin ze země východního bloku; Kanada zakázala dovoz potravin z celé Evropy. Na druhé straně se čeká, že Sověti nyní koupí velké množství potravin ze země Evropského společenského trhu. kvůli zemědělským ztrátám, způsobeným explozí reaktoru. Už objednali značná množství obilí, masa, másla a mléka v prášku. Američtí vědci a s nimi i US vláda si podržují názor, že v Černobylu došlo k opravdové nukleární pohromě, že počet mrtvých byl a bude daleko vyšší, než Sověti dosud udali, a že uk-

LETEM

SVĚTEM

rajinské zemědělství na rozlohách tisíců čtverečních mil utrpělo či utrpí obrovské škody a ztráty. Západní vlády stále ostře kritizují sovětskou vládu, že nepodává plné informace o povaze a dosahu pohromy v Černobylu, aby tak mohly samy podniknout potřebná opatření pro ochranu svého území a svých obyvatel před radioaktivním znečištěním, Radioaktivní oblaky už dospěly i nad území Japonska a Spojených států, avšak v těchto státech dopadá k zemi už jen velmi oslabená radioaktivita, takže zdraví místního obyvatelstva tím není ohroženo.

● ● ●
Tokio. — Na vrcholné ekonomické konferenci sedmi průmyslových velmocí svobodného světa ve dnech 4.-6. května byli vedle p residenta Reagana přítomni: britská ministerská předsedkyně Margaret Thatcherová, francouzský president Francois Mitterrand, západoněmecký kancléř Helmut Kohl, italský ministerský předseda Bettino Craxi, kanadský ministerský předseda Brian Mulroney a japonský ministerský předseda Yasuhiro Nakasone. Pro presidenta Reagana hlavním mezinárodním problémem byl v první řadě mezinárodní terorismus, který ohrožuje bezpečnost US osobností, cestujících civilistů a i příslušníků jiných západoevropských národů, které stojí za Izraelem jako USA. Na jeho

naléhání přítomní prohlásili Libyi za teroristickou zemi a slíbili, že v boji proti terorismu budou pilně podporovat Spojené státy a podniknou další kroky proti Libyi. Reaganovi se však dosud nepodařilo obdržet jejich prohlášení, že uvalí na Libyi také ekonomické sankce, podobně jako Spojené státy. Nyní všichni Američané, pracující v libyjské těžbě zemního oleje, budou musít do konce června Libyi opustit. Reagan také varoval Sýrii a Irán, že Spojené státy proti nim podniknou vojenskou akci v případě, že se dokáže, že podporují mezinárodní terorismus. Druhý důležitý problém, který se dostal zcela náhodou na program porad výbuchem nukleárního reaktoru v sovětském Černobylu se týkal bezpečnosti nukleárních elektráren a odpovědnosti každého státu vůči mezinárodní komunitě v případě podobných katastrof jako se právě stala koncem dubna na Ukrajině.

Na ekonomickém poli se přítomní rozhodli provést finanční reformu za účelem stabilizace světových měn vůči US dolaru. V poslední době se totiž jejich hodnota silně mění a to způsobuje vážné ekonomické poruchy. Už v r. 1973 byl starý neohebný systém směnné hodnoty cizích měn zrušen, a začal podléhat zákonu nabídky a poptávky, což způsobilo značné výkyvy v poměrné hodnotě měn. To bylo nejvíce zřejmé na

US dolaru. Nyní bude v zásadě podržena liberální měnová soustava, avšak budou podniknuta některá opatření k udržení větší stability směnné hodnoty měn. Jednotlivé země budou musít podávat odborné předpovědi různých ekonomických ukazatelů; čekanou výši hrubého národního důchodu, výši inflace, výši úrokové míry, stav platební bilance, výši rozpočtového schodku, množství oběživa, rezervy cizích měn atd. Vlády budou také moci zasahovat do obchodu s cizími měnami. Tento nový měnový systém chce být pragmatickým a chce se vyvarovat obou extrémů, škodlivých pro ekonomii: fixní směnné hodnoty měn a jejího přílišného kolísání. Slibuje se, že prý tato reforma přinese rovnoměrný ekonomický rozmach pro všechny zúčastněné země. Tento nový peněžní plán byl připraven US tajemníkem financí James Bakerem. O problémech zemědělské ekonomické politiky, která proti sobě staví zájmy USA a Společného trhu západoevropských zemí bude jednáno ještě v tomto roce na ministerské úrovni na schůzi v Urugvaj.

● ● ●
Manila. — Marcosovi stoupenci opustili svou metodu mírových demonstrací proti vládě Aquinové pro návrat Marcose na Filipiny jako jejich právoplatného presidenta a v Manile začali provádět bouřlivé a násilné demonstrace. Policie trpěla jejich mírové demonstrace; nyní však Aquinová v důsledku vznikajících bouří a násilností, změnila policejního velitele. Nový policejní velitel, brig. gen. Alfredo Lim, rozkazuje demonstranty rozhánět. Bouřlivé demonstrace měly destabilizovat nový režim. - Filipinský místopresident Salvador Laurel požádal presidenta Reagana za jeho návštěvy v Bali, aby USA nedovolily Marcosovi odejít do jiné země do exilu, protože by pak Filipiny neobrdžely nic z Marcosova ilegálně nabytého bohatství. US president však požádal Laurela, aby filipinská vláda v této věci změnila svou pozici, protože Spojeným státům není dovoleno Marcose internovat. - Dne 7. května při interview Aquinová projevila netrpělivost nad tím, že komunističtí povstalci neodpovídají kladně na její výzvu, skončil 17-letou guerilovou válku na Filipínách, pokračují

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří; hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Our 103rd Year

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

ve svých případech vládní armády a nedovolují vládě, aby soustředila všechno své úsilí na obrodu ekonomie země. Řekla, že komunisté by měli začít vyjednávat s její vládou o této věci do šesti měsíců; tato udaná lhůta je považována za ultimatum a tam asi zažije milá paní Aquinová své první velké zklamání s komunisty. Doposud se stále domnívala, že všichni ti marxističtí guerilové nejsou vůbec žádní komunisté, ale že jsou to jen bohobojní „zoufalci z bídy“, kteří se chopili zbraní, aby bojovali proti zkorumpované Marcosově vládě a usilovali o návrat demokracie. Jejím zvolením presidentkou Filipin tam nyní podmínky k demokracii jsou, a komunističtí guerilové zabíjejí nevinné lidi i nadále. Jestliže jich většina do šesti měsíců zbraně nesloží, Aquinové nakonec nezbyde než proti nim znovu zahájit boj a znemožnit jim přísun zbraní, střeliva a zásob. Nikdo z členů vlády Aquinové konečně dosud veřejně ani neřekl, odkud marxističtí guerilové dnes zbraně dostávají.

US státní tajemník George Shultz, který navštívil Manilu 8. května, slíbil Aquinové, že USA zvýší Filipinám svou ekonomickou výpomoc v tomto roce o 150 milionů dolarů. Setkal se také s vůdci opozice, věrné Ferdinandu Marcosovi a přednesl jim přání Reaganovy vlády; mají spolupracovat s vládou Aquinové pro ekonomickou a politickou rekonstrukci Filipin, i když zůstanou v demokratické opozici.

Seul. — Dne 7. května US státní tajemník Geroge Shultz navštívil jihokorejské hlavní město Seul, přitom pochválil jihokorejskou prozřívavě diktátorskou vládu presidenta Chun Doo Hwana když mu tento slíbil, že dovolí v zemi demokratické volby do dvou let. Shultz řekl, že jeho vláda zaručuje této zemi prozatím stabilitu a hospodářský růst správným směrem k demokratizaci. Proto USA stojí pevně na jeho straně. Varoval opozici, požadující okamžité demokratické reformy, aby se neuchylovala k násilí. Situaci v Jižní Korei prý není možno srovnávat se situací, která existovala na Filipínách. Podobně to platí i pro Suhartovu Indonésii.

Bagdád. — Dne 7. května irácké bombardéry v Teheráně bombardovaly velkou rafinerii ropy a silně ji poškodily. Tato rafinerie zpracovávala 200 tisíc barelů zemního oleje denně; Irán je schopen ve všech svých

rafineriích zpracovat celkem 700 tisíc barelů oleje denně. Jsou obavy, že obě země si opět začnou vzájemně bombardovat svá města, při čemž zbytečně zahyne mnoho civilistů. Před jedenácti měsíci zastavily svou „městskou válku“; tehdy obě strany už také bombardovaly svá města pomocí bombardérů, děl a dálkových střel. Při 30 bombardováních Teheránu zahynulo asi 400 civilistů. - Irán prý zatím znovu zmobilizoval statisíce vojáků a soustředil je poblíž irácké hranice; čeká se, že nová irácká ofensiva proti Iráku brzy vypukne. Irán už také po třetí za měsíc napadl svými raketami - mimo válečnou zónu - cisternovou loď s nákladem oleje ze Saudské Arábie; poškozená loď musila být poslána do opravy. Je stále větší nebezpečí, že Irán začne válečné operace také proti Saudské Arábii, která finančně podporuje Irák, s nímž Irán vede válku. Izrael stojí na straně Iránu. Ve Washingtonu na žádost Izraele US senát i Dům reprezentantů zamítly silnou většinou žádost presidenta Reagana, prodat Saudské Arábii dálkové střely a moderní bojová letadla v ceně 354 milionů dolarů, ale přitom zároveň na Saudské Arábii žádají, aby zůstala umírněnou arabskou zemí, uznala stát Izrael a odklonila se úplně od arabských Palestinců.

Bejrút. — Dne 7. května byli v mohamedánské západní části Bejrútu uneseni 85 letý Francouz Camille Sontag a 36 letý libanonský profesor Americké university Bejrútu Nabil Matar. Dosud není známá totožnost unesců. Od března r. 1985 do začátku letošního května bylo v Bejrútu unesceno už celkem 9 Francouzů; čtyři z nich jsou v zajetí pro-irácké teroristické skupiny „muslímské svaté války Jihád“, a 4 televizní zpravodajové, uneseni 8.

března 1986, jsou vrukou málo známých teroristů „Organizace revoluční spravedlnosti.“

Bělehrad. — Státní žalobce požádal 7. května před soudem v Záhřebě o trest smrti pro 86 letého Andrija Artukoviče, bývalého ministra vnitra t.zv. chorvatského státu za nacistické okupace Jugoslávie v letech 1941-45. Je mu vytýkána účast na správě chorvatských koncentračních táborů, kde byly usmrceny tisíce civilistů a válečných zajatců, zejména Srbů, Židů a Cikánů. Artukovič prohlašuje, že prý na těchto hromadných vraždách neměl žádnou účast.

Vídeň. — Zatímco se Světový židovský kongres snaží dokázat, že Kurt Waldheim, bývalý tajemník OSN a nynější kandidát na rakouského presidenta, byl válečným zločincem, který jako plukovník poslouchal rozkazy Hitlera a údajně měl účast na hromadných popravách partizánů v Jugoslávii a v Řecku jakož i na přepravě tisíců řeckých Židů do plynových komor v Osvětimi, v neděli 4. května se v Rakousku konaly presidentské volby. Waldheim při nich obdržel 49 % hlasů a socialista Kurt Steyrer 43 %. Protože však žádný z kandidátů neobdržel absolutní většinu, jak to vyžaduje rakouská ústava, presidentské volby se budou musit opakovat 8. června. Říká se, že Waldheim by býval obdržel zdrcující většinu hlasů, kdyby nebyl podezříván z nacistických zločinů. USA zamítly žádost Světového židovského kongresu, zakázat Waldheimovi přístup na americké území; o této věci prý bude rozhodnuto až po skončení rakouských voleb. Sám prezident Izraele Chaim Herzog vyzývá vládu své země k trpělivé opatrnosti s další kampaní proti Waldheimovi, až budou známy všechny podrobnosti z válečných

archivů Řecka, Jugoslávie i z SSSR a jak se pak k nim vysloví sám Waldheim, bude-li to vůbec třeba.

Cape Canaveral. — US nosná raketa typu Delta, nesoucí umělou povětrnostní družici v ceně 57 milionů dolarů, se brzo po vyslání do vesmíru z Cape Canaveral vymkla z veškeré kontroly a musila být ze země zničena výbuchem. Je to letos už třetí neúspěch US vesmírového programu; 28. ledna bylo výbuchem zničeno vesmírové letadlo Challenger, při čemž na jeho palubě zahynulo sedm astronautů; dne 18. dubna pak na letecké základně Vandenberg v Kalifornii vybuchla nosná raketa typu Titan 34-D, nesoucí do vesmíru důležitou výzvědnou družici, schopnou zaznamenat každý akušební atomový výbuch na území SSSR.

Kábul. — V Afghánistánu „re-zignoval“ ze své funkce presidenta země a generálního tajemníka komunistické strany 57 letý Babrak Karmál, prý kvůli chatrnému zdraví. Jeho nástupcem se z milosti Moskvy stal Najibollah, dosavadní šéf afghánské tajné policie, známý svou krutostí a bezohlednou likvidací odpůrců zkomunizování této země. Čeká se, že nový vládce bude urychleně pokračovat v přestavbě Afghánistánu v zemi podle sovětského vzoru. Demonstraci studentů proti odstranění Karmala Sověti rozkázali afghánské vládní armádě v Kabulu bezohledně potřít.

New York. — Nemalý údiv hvězdářského světa způsobilo objevení dosud největšího vesmírového tělesa - (asi uprostřed mezi naší Zemí a koncem známého vesmíru) - to je ve vzdálenosti asi pěti bilionů světelných let. Toto obrovské nahromadění vesmírové hmoty, neviditelné ani obyčejným ani radiovým dalekohledem, je zdrojem obrovské gravitační síly, která způsobuje „čočkový efekt“, neboli ohýbá světelné paprsky, takže jeden vzdálený kvejzár je ze země pozorovatelný i se svým zrcadlovým obrazem. Pak se zdá, že je vidět dva kvejzary. Toto obrovské nahromadění hmoty, měřící v průměru 1.5 milionu světelných let, představuje tisíce až desetitisíce násobek veškeré hmoty naší Mléčné dráhy, neboli tisíce trilionůkrát hmotu našeho Slunce. Byly už vysloveny různé domněnky o povaze tohoto nového nebeského tělesa. Podle jedné domněnky, to je skupina jednoho tisíce až deseti tisíc galaxií; podle jiné teorie to je obrovská „černá díra“, a podle ještě jiné domněnky to má být pozůstalá hmota z prvopočátku vesmíru. Avšak každá z těchto domněnek má své slabé stránky a tak se ve skutečnosti dosud neví, co to nové objevené vesmírové těleso vůbec je. - Albert Einstein předpověděl už v třicátých letech tohoto století možnost „gravitačních čoček“ ve vesmíru; od té doby jich už bylo objeveno pět tuctů, ale dosud žádná této velikosti.

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986!

Plánujete se jej zúčastnit?

Zavolejte naši kancelář. Organizujeme oficiální zájezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Skupinové odlety do Československa 1986:

14. května, 12. června, 10. července, 7. srpna, 18. září.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

**K-H
Auto
Repair**

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(tuleň vedle berwynské pošty)
její majitelé

**STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

**COMMERCIAL
NATIONAL
BANK**

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

SPORT

I liga kopané v Československu

Výsledky 23. kola: Sparta - Č. Budějovice 2:1, Slavia - Olomouc 1:2, Cheb - Vítkovice 2:0, Ostrava - D. Streda 3:0, Košice - Dukla 1:0, B. Bystrica - Žilina 2:0, Prešov - Trnava 1:0, Inter - Bohemians 2:0.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. VÍTKOVICE	35:21 32
2. SPARTA	53:23 28
3. CHEB	45:31 28
4. SLAVIA	22:21 27
5. OLMOUC	44:31 26
6. DUKLA	48:30 24
7. OSTRAVA	30:24 23
8. BOHEMIANS	36:31 23
9. B. BYSTRICA	28:34 21
10. PREŠOV	21:33 21
11. TRNAVA	17:21 20
12. ŽILINA	24:40 20
13. D. STREDA	20:36 20
14. KOŠICE	25:33 19
15. Č. BUDĚJOVICE	23:42 18
16. INTER	18:38 18

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 23. kola: Opava - Plzeň 4:2, Třinec - Brno 2:0, Č. Lípa - Jablonec 2:0, Tábor - Xaverov 1:0, Hr. Králové - Gottwaldov (Zlín) 2:2, Poruba -

Ml. Boleslav 1:1, Žatec - Chomutov 0:1, F. Místek - Teplice 0:0.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. CHOMUTOV	38:15 33
2. PLZEŇ	39:21 32
3. ML. BOLESLAV	41:30 31
4. OPAVA	38:32 29
5. PORUBA	22:19 27
6. GOTTWALDOV	28:24 25
7. Č. LÍPA	27:24 25
8. BRNO	35:23 24
9. HR. KRÁLOVÉ	38:29 23
10. TEPLICE	27:28 23
11. TŘINEC	17:19 21
12. TÁBOR	26:26 20
13. FR. MÍSTEK	22:29 20
14. XAVEROV	27:42 16
15. ŽATEC	19:40 13
16. JABLONEC	12:55 6

1. S.N.F.L.
Výsledky 23. kola: Nitra - P. Bystrica 6:0, Púchov - Slovan 0:0, Petržalka - Levice 0:0, Michalovce - Hurbanovo 3:1, Prievidza - Stropkov 2:0, Senica - Martin 3:0, Trebišov - Košice 2:1, Dubnica - Humenné 1:0.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. NITRA	69:13 41
2. SLOVAN	36:12 35
3. PETRŽALKA	39:28 28
4. SENICA	30:29 24
5. PRIEVIDZA	31:25 23

6. DUBNICA	23:30 23
7. P. BYSTRICA	34:33 22
8. MARTIN	28:33 22
9. HURBANOVO	30:37 22
10. LEVICE	23:28 21
11. TREBIŠOV	27:34 21
12. ŽŤS KOŠICE	32:37 19
13. HUMENNÉ	22:42 18
14. STROPKOV	30:44 17
15. PUCHOV	28:34 17
16. MICHALOVCE	26:49 15

SPORT JEDNOU VĚTOU

Chicago Sting chce snížit vydání pro příští sezonu a proto byli propuštěni následující hráči: Granitz, Spaulding, Glenn, Birkenmeier a Bret Hall.

Polský international Andrej Zguczynski dostal povolení od polského svazu a bude nyní hrát ve Francii za Auxerre.

Pro Mistrovství světa v Mexiku bude zdvojnásobena bezpečnostní hlídka, aby se předešlo možným teroristickým akcím.

15.000 diváků v Oslo vidělo pěkný zápas ve kterém Norsko porazilo Argentinu 1:0.

Kanadský trenér Tony Waiters slíbil svým hráčům odměnu 1.500 dolarů za reprezentaci na MS.

Ve finále o M.I.S.L. pohár favorit San Diego hraje proti Minnesotě, a zdá se, že se stane opět Mistrem poháru.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Fotbalová senzace v Chicagu
Sparta - Eagles 2:1

Vítězné tažení Sparty pokračuje a Spart'ané se postarali o největší senzaci posledních pěti let, když porazili Mistra státu Illinois - mužstvo Eagles 2:1.

Manažer Sparty volil následující sestavu: Hageman - Brabenec, Wise, DeBatty, Kouwe - DiBernardo, Helseth, Svoboda - Taylor, McDonald,

Gajda, Maňásek. Střídali: Bole, Lencioni. Scházeli: DelReal a Navejas.

Spart'ané předvedli výbornou kopanou a také zaslouženě zvítězili. Obrana hrála jistě, v záloze vynikl Svoboda a v útoku Taylor.

Branky: 36. min. Svoboda 1:0, 39. min. Taylor 2:0, 54. min. Zych (z penalty) 2:1.

METRO - LIGA

Výsledky 5. kola: Sparta - Eagles 2:1, Vikings - Schwaben 2:1, R. Wawel - Kickers 1:0, Lightning - U. Serbs 1:0.

Tabulka	V. N. P.	SKORE:	BODY:
1. SPARTA	5 0 0	11:3	10
2. SCHWABEN	2 1 1	7:5	5
3. U.SERBS	2 1 1	6:4	5
4. LIGHTNING	2 0 2	3:4	4
5. VIKINGS	1 1 2	5:7	3
6. R.WAWEL	1 1 2	4:6	3
7. EAGLES	1 0 1	5:4	2
8. GR.WHITE	0 2 2	3:6	2
9. WAUCONDA	0 1 0	2:2	1
10. KICKERS	0 1 3	2:7	1

REZERVY MAJOR DIVIZE

Výsledky 5. kola: Sparta - Eagles 2:1, U. Serbs - Lightning 2:1, Vikings - Schwaben 1:1, Kickers - R. Wawel 4:1, Wauconda - Gr. White odloženo.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. SPARTA	12:4 8
2. SCHWABEN	15:2 7
3. VIKINGS	8:5 5
4. R.WAWEL	8:8 4
5. KICKERS	7:8 3
6. U.SERBS	4:12 3
7. WAUCONDA	2:1 2
8. EAGLES	3:3 2
9. GR.WHITE	4:7 2
10. LIGHTNING	4:18 2

METRO-LIGA

PRVNÍ DIVIZE

Výsledky 5. kola: Falcons -

Slovaks 4:1, Aurora - Hakoah 3:0, Real - Lions 5:2, Trevians - Rams 3:1, Liths - Bullets 3:2, Fortuna měla volno.

Tabulka SKORE: BODY:

1. TREVIANIS	16:5	8
2. REAL	15:5	8
3. LITHS	10:7	7
4. FALCONS	11:9	7
5. AURORA	11:7	4
6. FORTUNA	7:3	4
7. SLOVAKS	5:8	3
8. HAKOAH	3:10	2
9. BULLETS	6:14	2
10. LIONS	4:14	1
11. RAMS	3:11	0

METRO-LIGA

Program zápasů 6. kola
neděle 18. května

MAJOR DIVIZE:

Royal Wawel - Sparta, Eagles - Lightning, Schwaben - Wauconda, Kickers - U. Serbs, Vikings - Gr. White.

PRVNÍ DIVIZE:

Aurora - Falcons, Liths - Lions, Trevians - Hakoah, Real - Rams, Fortuna - Bullets, Slovaks mají volno.

V 6. kole:

Sparta - Royal Wawel
V neděli dne 18. května Spart'ané zajíždí do Marquette parku (7000 S. California), kde mají za soupeře polské mužstvo Royal Wawel.

Manažer Sparty Lád'a Gajda bude mít menší problémy se sestavou, neboť někteří hráči budou maturovat z Wheaton College. Jeho posice však není vážná, protože má zásobu dobrých hráčů v rezervě.

První mužstvo má výkop v 5:00 hod., Rezervy již ve 3:00 hod.

Chicago - Hamburg

Již v úterý 20. května dojde k přátelskému utkání mezi Metro All-Stars a západoněmeckým klubem Hamburger S.V., který musí být považován za jeden z nejlepších klubů v Evropě.

Hamburger S.V. byl sedmkrát Mistrem Německa, dvakrát vyhrál Pohár evropských mistrů, jednou se stal Vítězem pohárových mistrů.

Za mužstvo All-Stars nastoupí dva Spart'ané, kteří mají velký podíl na dosažených úspěších našeho klubu.

Dle předběžných informací trenéři Chicaga počítají s následujícími hráči:

Feldman; Schwaben; Brabenec; Sparta; Bajgier - Eagles, Jast

PROGRAM ZAJEZDŮ 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dny pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdů je mimorádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYŘÍZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (815) 242-1012 nebo 796-1012

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pečukářské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2, 2654-1

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychlé
obsluhu český
i anglicky

kowski - Lightning; Deptuch - R. Wawel; Cahill - Vikings; Rock - Schwaben; Isirov - U. Serbs; Hisai - Kickers; Taylor - Sparta; Trzyna - Eagles; Sobey - Schwaben.

Hlavní utkání začíná v 7:30 hod. večer.

V předzápase se utkají dvě mužstva dorostenců, kteří mají výkop v 5:45 hod.

Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRAŇICÍ

Dlouholetý člen našeho Svazu Luboš Vomáčka, který žil dlouhá léta v New Yorku, působí nyní v „The Valley Hunt Club“ v Pasadeně v Kalifornii a patří k těm, kteří dělali atletiku absolutně amatérskyb a jen sobě pro radost. „Když jsem přišel jak 14 letý kluk do Slavie, nikdo se mě neujal a nikdo mi neřekl, jak mám ternovat“ - vzpomíná Luboš. „Obyčejně jsem čekal až se sešlo pár jiných běžců, a připojil jsem se k nim. Později se mne ujal Lád'a Fišer, který se nakonec rozhodl ujmout a věnovat se celé naší generaci. Běhali jsme na tvrdé škváře, a když jsme si jako Mistři republiky dělali pak nárok běhat po trávě, dávali jsme si pozor, aby nás neviděl správce hřiště, který nás vždy káral, že mu trávník ušlapeme pro fotbalisty. - V zimě jsme si topili sami pod kotlem pro jednu sprchu; když se nás smečka přihnala ze Stromovky, spěchali jsme pod sprchu všichni, aby se na nás dostalo teplé vody.“ - V nejlepší formě byl Luboš Vomáčka ve Švýcarsku, kde trénoval Luboš s Lanzim. Na Olympiádě v berlínské byl druhý. Několikrát zaběhl 400 m za rovných 50 vteřin - (v té době po válce to bylo velice rychlé). Když dokončil Hotelovou školu ve švýcarském Lausanně, nebylo času na sportování a pak v Austrálii práce mu už vůbec nedovolila pořádně trénovat. Luboš tedy skončil svou běžecskou kariéru už ve svých 26 letech, což je poměrně brzy. Vzpomíná a říká: „Škoda, že jsem neznal, co znám nyní, když jsem začínal.“

Děkujeme Lubošovi Vomáčkovu za rozhovor. Sám též vzpomínám na Stanislava Jungwirta (který právě zemřel), Plachého a Odložila, kteří patřili ke generaci po Vomáčkovu. Ti už měli své trenéry a dělali atletiku profesionálně. Naposled Luboš běhal ještě na našich sjezdech Svazu spolu s Milošem Vobofilem a s dr. Káňou. O tom až příště!

zp

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

4. května 1986

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Zastupitelstvo Rady svobodného Československa se sešlo k pravidelné schůzi v Torontě ve dnech 3. a 4. května 1986. Zasedání předsedali předseda zastupitelstva Rudko Fraštacký a místopředsedové dr. Jaroslav Pecháček a ing. Ivan Viest. Zastupitelstvo Rady pozdravili Jiří Corn za Československé sdružení v Kanadě, Walter Dufek za Československou obec legionářskou v zahraničí, dr. Karel Jeřábek za Masarykův ústav v Torontě, Jan Waldauf za Ústředí čs. sokolstva v zahraničí a Eda Ottová za K-231.

Předseda výkonného výboru prof. Mojmir Povolný podal obšírnou zprávu o činnosti výkonného výboru od posledního zasedání zastupitelstva na počátku května 1985. Vyzdvihl v ní přípravy evropských členů Rady na organizaci oblastního sboru Rady v Evropě, zahraničně politické zásahy Rady při důležitých mezinárodních událostech (10. výročí Závěrečného aktu z Helsinek, konference presidenta Reagana s generálním tajemníkem Gorbačovem, papežská encyklika „Slavorum Apostoli“, intervence ve věci čs. urpchlíků ve Švýcarsku, budapešťské a bernské zasedání Konference o bezpečnosti a spolupráce v Evropě), výměně dopisů s Chartou 77 ve věci Nikaragui, podepsání československo - polského prohlášení 16. ledna 1986 v Londýně, spolupráce s Československou národní radou americkou a podporu činnosti Rady z mnoha československých exilových organizací na jedné straně, a útoky proti Radě z několika míst čs. exilu na straně druhé.

Generální tajemník dr. Jiří

Horák informoval schůzi o názorech a připomínkách těch členů zastupitelstva, kteří se jednání nemohli zúčastnit. Dr. Martin Kvetko, místopředseda výkonného výboru, podal zprávu o politické a hospodářské situaci v Československu. O náboženské persekuci v Československu hovořili dr. Bohumír Bunža, člen předsednictva Rady a pokladník, a dr. Jaroslav Pecháček. Člen předsednictva Rady dr. Vilém Brzorád podal zprávu o tiskové práci Rady. O všech těchto zprávách se rozvinula široká debata, jíž se zúčastnili všichni přítomní.

Zastupitelstvo jednalo podrobně o další spolupráci Rady s poslkým exilem, zejména s Polskou vládou (v exilu) a s reprezentací ostatních exilů ze střední a východní Evropy a usneslo se na této cestě pokračovat. Dále byly učiněny přípravy na poradu zastupitelstva rady u příležitosti sokolského sletu v Curychu v sobotu 5. července 1986. Rovněž byly schváleny přípravy na účast Rady spolu s předními čs. exilovými a krajanskými organizacemi s Polskou vládou (v exilu) na vídeňském zasedání o Konferenci a bezpečnosti v Evropě na podzim 1986.

Zastupitelstvo zaujalo velmi kritické a odmítavé stanovisko k útokům na činnost Rady a na její jednotlivé funkcionáře, které se vyskytly během posledního období v krajanském a exilovém tisku a apeluje na osoby a kruhy, z kterých tyto hlasy vycházejí, aby v této rozvratné činnosti ustaly, věnovaly své síly našemu zápasu s komunistickým režimem v Československu proti sovětské okupaci a nadvládě v naší vlasti; rada svobodného Československa nemá samozřejmě nic proti věcné a slušné kritice své práce.

V sobotu 3. května uspořádala Rada recepci a slavnostní večeři pro přátele naší věci. Vedle projevu předsedy výkonného výboru na banketu, jehož ceremoniářem byl starosta Ústředí čs. sokolstva v zahraničí br. Jan Waldauf, promluvil poslanec ontarijského parlamentu Yuri Shymko, za Polskou vládu (v exilu) Monsignor Fracis Pluta a čestný člen Rady - československý průmyslník světového jména Tomáš Baťa. Předseda Čs. sdružení v Kanadě Jiří Corn přečetl písemnou zdravici, kterou schůzi zastupitelstva Rady poslal kanadský, federální ministr tělovýchovy a sportu a ministr pro záležitosti národnostních menšin Otto Jelínek.

xxxx

Zastupitelstvo Rady svobodného Československa vydalo na své torontské schůzi tato dvě prohlášení:

V Československu režim vypísal na 23. a 24. mája takzvané volby do takzvaných zastupitelských organov: federálneho parlamentu, Českej národnej rady, Slovenskej národnej rady a narodnych výborov všetkých stupňov.

Rada slobodného Československa nikdy predtým nepovažovala a nepovažuje ani teraz nadiktované volby za prejav vôle ľudu. ÚV KSČ a Národnej fronty už predom nadiktovaním o ich výsledku rozhodli.

Československí občania hodnotia takéto volby práve tak ako exil. Domnievame sa však, že po skoro štyridsiatich rokoch je už načase prejavit nesúhlas s totalitným režimom práve pri tejto príležitosti. Nepochybujeme o tom, že si občania najdu k tomu vhodný spôsob. Bojkot volieb alebo hociaká úprava kandidačných listín by ukázali pravú mienku obyvateľstva a posilnili by pozíciu ľudu v zápase o slobodu,

demokracií a nezávislost' našej vlasti a vzbudili by zaslúženú pozornosť' ve svete.

xxxxx

Prohlášení zastupitelstva RSČ k útokům a rozkladným akcím v československém exilu

Na svém zasedání v Torontě ve dnech 3. a 4. května 1986 se zastupitelstvo RSČ zabývalo útoky a rozkladnou činností některých lidí v čs. exilu. Tyto útoky se soustředují na funkcionáře Rady (předsedu zastupitelstva Rudolfa Fraštackého, předsedu výk. výboru prof. Mojmir Povolného a člena předsednictva Rady dr. Bohumíra Bunžu), na její politický a pracovní program a na její činnost.

Zastupitelstvo Rady před těmito útoky čs. exil varuje a rozhodně je odsuzuje. Tato činnost je vedena „ve jménu jednoty naší zahraniční akce“, zatímco jí ve skutečnosti oslabuje a rozkládá. Je vedena na úrovni, na které se pohybuje kampaň čs. komunistického režimu proti našemu exilu a činnost čs. dezinformační služby. Zastupitelstvo Rady stojí jednotně a plně za funkcionáři Rady, kteří jsou terčem těchto útoků. O programu a činnosti Rady vydává svědectví její práce od roku 1949 a podpora a spolupráce všech celonárodních československých krajanských a exilových organizací - Československé národní rady americké, Československého sdružení v Kanadě, Svazu čs. spolků ve Švýcarsku a Ústředí čs. demokratických organizací v Austrálii a na Novém Zélandě - stejně jako spolupráce Rady s mnoha zájmovými sdruženími našeho exilu.

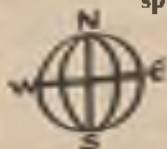
Rada svobodného Československa je vždy ochotna k důstojnému dialogu, ale apeluje na československý exil, aby tyto hlasy a tuto našim společným zájmům nebezpečnou činnost odmítl a odsoudil.

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

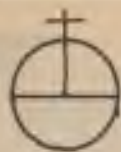
NEBOJTE SE!

(Pokračování ze str. 1)

najednou ten cizí poutník, jako by byl vyrostl ze země, jako by se byl zrodil z modrého vzduchu. Obrací k nám svou tvář zároveň cizí a zároveň jakoby známou. Kde jsme ho už viděli? Klade nám podivné otázky, na které si musíme dát pozor. Člověk dnes neví, komu smí věřit. Ale v jeho hlase je něco tak měkkého a dobrého, taková láska, takový pokoj. Není možné, abychom se s ním už nebyli někdy setkali. Je to náš přítel odjakživa. Saháme po jeho ruce, a vtom zahořelo něco uprostřed jeho dlaní, dva hluboké červené důlky.

Než se vzpamatujeme, jsme zase sami na polní cestě, skrývan se zajíká radostí nad naší hlavou a vítr běží měkce osením. Vidíme však ještě jeho pohled a jeho úsměv a cítíme, jak v nás hoří srdce. Zmizel nám s očí, ale jeho přítomnost zůstala s námi, a všechny cesty, po kterých kdy půjdeme, nám napříště řeknou: „Šel tudy On.“

Koncem letošního listopadu navštíví sv. Otec Jan Pavel II. Austrálii. Za šest a půl dne se podívá do Canberry, Sydney, Brisbane, Melbourne, Adelaide, Perthu, Hobartu a na místě v Sev. teritoriu, které zatím není určeno; tam se setká s australskými domorodci. Pozvali ho australští biskupové a vláda. Ta bude hradit výdaje spojené s občanským programem a Církve s duchovním programem. V katolických kostelích se už na to jednou vybíralo a bude se vybírat znovu. I soukromé podniky přispívají. Jedna firma nabídla místnosti ve svém domě ve středu města pro kanceláře přípr. výboru, jedna banka několik zaměstnanců na dobu několika měsíců - a to zdarma. Sdružení dřevařských firem zdarma dříví pro stavbu podíí a oltářních stupňů. V Melbourne bude večer ekumenická pobožnost na stadionu a druhý den mše sv. na dostihové dráze, kde je mnoho tisíc sedadel. Má to být začátek duchovní obnovy země a 100 dní před příjezdem sv. Otce bude doba modliteb. Jeden den se zdrží sv. Otec na Fidži, dva dny na Novém Zélandě a na zpáteční

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

cestě se zastaví v Singapuru a na ostrovech Seychelles v Indickém oceáně. Přiletí s ním asi 350 zahraničních novinářů.

9.4. odešel na věčnost ve Vídni u Milosrdných bratří dr. Karel Schwarzenberg, dlouholetý a později čestný předseda Křesťanské akademie. Nebylo mu ještě ani 75 let. Zádušní mše sv. se sloužila 20.4. na Rennwegu. Pohřbu se zúčastnil P. Ovečka z Říma.

5.4. seznámil kard. Ratzinger, prefekt kongregace pro Nauku víry v sále tisk. kanceláře sv. Stolce novináře a veřejnost s novou instrukcí „Křesťanská svoboda a osvobození“ /Liberatis Nuntius/. Byl přítomný i tajemník kongregace Msgr. Bavone a generální představený saleziánů Don Vigano.

V Brazílii je zakázáno promítat rouhavý film J.L. Godarda „Zdravas Maria“.

Rok odmlčení pro františkána P. Boffa z Brazílie po 11 měsících, před velikonoce, skončil. V 2. vyd. své knihy

„Církev, charisma a moc“ chce podle přání kongregace pro Nauku víry ujasnit několik sporných formulací. S výše uvedeným dokumentem Křesťanská svoboda a osvobození, je jak on tak zakladatel teologie osvobození P. Gutierrez spokojen.

Příští rok, 6. května, bude výročí Sacco di Roma. Každý rok skládají nováčci Švýcarské gardy v ten den přísahu.

Polský ústav pro křesť. kulturu a papežská rada pro kulturu svolaly na duben mezinárodní studijní symposium s ústředním tématem: Evropské kulturně křesťanské dědictví ve svědomí našich současníků.

20.4. byla neděle Dobrého pastýře a 23. svět. den modliteb za duchovní povolání. Jako jiné roky obrátil se sv. Otec na biskupy, kněze a věřící s osobním poselstvím, v němž nabádá k větší horlivosti v modlitbách za duchovní povolání, zvl. ve farnostech a v rodinách.

22.4. vydali nikaragujské biskupové pastýřský list: Eucharistie, pramen jednoty a smíření. - Vyzývají všechny kněze, řeholníky a laiky, kteří tvoří tzv. lidovou církev ke smíření a jednotě. Ti se totiž snaží rozbít jednotu víry a Těla Kristova. Vytýkají jim mj. že „manipulují základními pravdami naší víry tím, že si přisvojují právo, znovu vykládat a psát slovo Boží tak, aby je přizpůsobili své ideologii /zřejmě komunistické/ a ta aby sloužila jejich cílům.“

Charta 77 sděluje, že křesťanský pracovník Augustin Navrátil byl odsouzen okres. soudem k pobytu v psychiatrické léčebně Praha-Bohnice, pavilón 17, vedený státní bezpečností. Byl zatčen v listopadu m.r., protože u něho našli nezákonně vydané knihy a tiskoviny. V dubnu byl v Čechách zatčen protestantský pastor a

dvě osoby, hlásící se k Chartě 77. Jeden je dosud ve vězení. Podle Charty 77 bylo až na rok odsouzeno 8 mladých lidí, kteří se zúčastnili neoficiálního koncertu /zřejmě rock hudby/.

Česká kolonie v Římě oslavila svátek sv. Vojtěcha mši sv. u světcova oltáře v chrámu sv. Bartoloměje na Tiberském ostrově; hl. celebrantem a kazatelem byl prelát P. Planner.

Na lékařské fakultě v Římě byl v úterý 22.4. zahájen studijní seminář katolické university v Miláně na téma: „Smrt a nesmrtelnost“.

V noci 22/23.4. zemřel v Chicagu ve věku 79 let snad největší odborník dějin náboženství Eliode, nar. 1907 v Bukurešti; mládí strávil delší dobu v Indii, pak vyučoval v Bukurešti, Paříži a od r. 1955 v Chicagu, kde založil časopis „History of Religion.“

Vzpomínáme na papeže Sixta IV. - 400. výr. jeho smrti, založil vatikánskou knihovnu. Sixtus V. - 500 let od jeho zvolení, byl zakladatelem vatikánské typografie.

Tč. se vede surová kampaň proti křesťanům v Rumunsku. Srovnali se zemí řadu kostelů a klášteru, naposled klášter Vacaresti, druhý největší klášterní pozemek v již. Evropě po Hoře Athos. Postaví se tam nové vládní a stranické středisko a ulice Vítězného socialismu. Zničen byl i klášter Prince Michala Statečného z 16. stol. Předtím vyhozen do povětří kostel Spirea z 18. stol. - Poplašené jsou zprávy o deportaci starých lidí z 10. největších měst - doufá se, že se tak odstraní chronický nedostatek potravin. Kolik osob bude postiženo známo není, ale ví se, že jejich nová sídliště jsou v desolátním stavu. Tam dostanou možnost „užitečnou činností udržovat své duševní a tělesné zdraví“, tj. staří a nemocní se musejí o sebe postarat sami.

UPŘÍMNÁ BLAHOPŘÁNÍ

K SŇATKU

našeho milovaného syna

JUDr. JANA K. HYVNARA
Z CLEVELANDU, O.

se slečnou

DIANE MICHELE NASTRI
Z WEST HARTFORD, CONN.

jemuž bude požehnáno v kostele sv. Timoteje
ve West Hartford,
ve státě Connecticut

v sobotu 17. května L.P. 1986
při svatební mši sv. ve 3 hod. odpo.

VYPROŠUJEME BOŽÍ POŽEHNÁNÍ A OCHRANU.

Václav a Míla Hyvnarovi, rodiče
Ludmila Hyvnarová, sestra

Kaplan, úředníci a členové N.S.Č.K., jehož je Jendův otec předsedou,
blahopřejí novomanželům i rodičům a rádi se připojují k upřímné modlitbě o
Boží požehnání a celoživotní pomoc.

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

„Škodlivé pro církev“ by podle názoru sv. Otce bylo, kdyby se chtěl kněz postavit na úroveň laika. Kněžský úkolem je „jednat jménem Kristovým, aby lidi přivedl k novému životu, který nám otevřel Kristus,“ píše sv. Otec 17.3. všem katolickým duchovním na světě. „Kněz je tu pro laiky,“ zdůrazňuje v obvyklém dopise k Zelenému čtvrtku, „aby je podporoval ve výkonu obecního kněžství věřících“ (tedy ne svátostného). Za „zářivý příklad“ dává sv. Otec všem kněžím sv. faráře z Arsu Jana Marie Vianneye, nar. před 200 lety. Povzbuzuje kněze, aby věnovali velkou pozornost svátosti smíření - osobní sv. zpovědi - jak to dělal sv. Jan Vianney (zpovídal i 18 hodin denně v studeném kostele!)

xxx

Vatikán. Brazilští biskupové jednali ve dnech 13.-15. března se Svatým Otcem a některými představiteli kuriálních úřadů. Setkání se účastnili předsedové brazilských biskupských konferencí a 5 brazilských kardinálů. Protože brazilská církev je počtem největší na světě, bylo jednání velmi důležité. V ovzduší modlitby a díla uvažovali o současné situaci a hledali nejlepší cesty pro evangelizaci. První den po úvodní promluvě prefekta Posv. kongregace pro biskupy, kard. Gantina, byla diskuse na téma: „Poslání biskupa a jeho pastorační činnosti“. Z 10 diskusních příspěvků vyplynulo, že brazilští biskupové pracují ve velmi svízelných situacích a za všech okolností se snaží bránit především ty nejchudší. S radostí konstatovali, že v zemi je na vzestupu počet duchovních povolání, jak kněžských tak řeholních. Mluví se též o katolických univerzitách, na nichž se - bohužel - někde dosud projevuje určitá tendence šířit marxismus „teologií osvobození“. Druhý den za přítomnosti prefekta Kongregace pro klérus bylo hlavním tématem jednání „Život a služba kněží“. Podle statistických údajů působí v Brazílii 42% diecézních a 52% řádových kněží; 8 tisíc je domácího původu a 5 tisíc z jiných zemí. Pozornost byla věnována i řeholnímu životu a s ním souvisejícím otázkám. Poslední den koncelebrovali biskupové se Svatým Otcem mši sv. v Matyldině kapli. Odpolední jednání na téma „Laici v církvi“ uvedl kard. Pironic, předseda Papežské rady pro laiky. Kard. Etchegaray, předseda Kongregace „Iustitia et Pax“, uvedl diskusi na téma „Církev a společensko - politické problémy“. Mnoho místa se v

rozhovorech věnovalo sociálnímu učení církve a způsobu, jak je šířit a uplatňovat v současných podmínkách. V závěru se diskuse týkala jednoty biskupů navzájem a jednoty se Svatým stolicem. Kard. Ratzinger přednesl syntézu nové instrukce Kongregace pro učení víry „O křesťanské svobodě a osvobození.“

xxx

Noví členové Papežské akademie věd byli jmenováni Svatým Otcem v lednu 1986. Je to pět nositelů Nobelovy ceny: Sune Bergströme z Institutu Karolinska /Švédsko/, Kenichi Fukui z univerzity v Kiotu /Japonsko/, Vladimír Prelog z Polytechnikum v Curychu /Švýcarsko/, Carlo Rubbia z Harvardovy univerzity v Cambridge /Velká Británie/. Papežská akademie věd koná pravidelné konference s mezinárodně uznávanými vědci z Východu i Západu a vzbuzuje úctu uveřejňováním závažných vědeckých dokumentů, např. o následcích atomové války.

xxx

Valné shromáždění Papežské komise pro veřejné sdělovací prostředky se konalo 27. února za předsednictví severoamerického arcibiskupa Johna Faltyho. Ten v projevu upozornil: „Sloupce novin, rozhlasové stanice a TV kamery jsou kazatelny, z nichž moderní společnost přijímá své mravní a duchovní zaměření. Je-li tomu tak, pak je nevyhnutelné, aby se církev nejen zúčastnila utváření veřejného mínění, jež by vyjadřovalo obecné hodnoty současné společnosti, nýbrž sama musí přímo stát na této kazatelně s vlastními novinami, časopisy, rozhlasem a televizí, to je se svým hlasem pravdy a lásky. Je třeba, aby církev nejen podporovala uznávání pevných mravních a duchovních hodnot pomocí tisku, filmu, rozhlasu a televize, nýbrž musí těmito moderními prostředky sama přímo hlásat evangelium.“

xxx

Holandskou ekumenickou skupinu 20 pastorů reformovaných církví a několik katolických představitelů přijal

Svatý Otec v audienci dne 21. března. Tato skupina právě prověřovala v Sekretariátu pro sjednocení křesťanů některé důležité otázky ekumenického dialogu, např. smíšená manželství, úkol ženy v církvi, ekumenická spolupráce vůbec. Svatý Otec po společné modlitbě při audienci zdůraznil, jak důležitý je pro všechny křesťany úkol hlásat evangelium. Připomněl, že v katolické pastoraci má ekumenismus přednostní postavení; nelze však zastírat dosavadní, rozdíly ve víře, neboť tím by se otázka nevyřešila, spíše naopak ztížila.

xxx

Rakousko. Rakouští benediktini požádali v r. 1985 československé úřady o povolení, aby směli zřídit v ČSSR klášter svého řádu. Podobně učinila i sestra Tereza z Kalkuty za svého krátkého loňského pobytu v Československu. V pozdravném poselství generální kapituly řeholnicím a řeholníkům v sousedních zemích, dosvědčují rakouští benediktini ochotu a velký zájem pomáhat při znovuzaložení kláštera v ČSSR. Generální kapitula litovala, že ČSSR „je jediná země sousedící s Rakouskem, v níž v současné době neexistuje žádný benediktinský klášter.“ R. 1950 byly poslední tři benediktinské kláštery Břevnov, Emauzy a Rajhrad, československou vládou zrušeny. - Pozdravné poselství zaslali rakouští benediktini také vedoucímu Státního úřadu pro věci církevní, ing. Vladimíru Janků, předsedovi českého sboru ordinářů, kardinálu Františku Tomáškoví a předsedovi slovenského Sboru ordinářů, biskupu Jozefu Ferancovi.

Zaslání pozdravného poselství považuje arcipat Dr. Clemens Lashofer za „první pokus navázání kontaktů po delší době.“ Podnět k tomu mimo jiné dalo i výročí 1100. smrti sv. Metoděje. Benediktini tím chtějí také připomenout založení prvního benediktinského kláštera na území dnešního Československa sv. Vojtěchem téměř před tisíci lety

(993). Pozdravné poselství rakouských benediktinů je „přátelské, bez jakéhokoliv politického úmyslu,“ zdůrazňuje Dr. Lashofer.

xxx

Pomoc Třetímu světu „Wachauer Landjugend“ - organizace mládeže - poslal do Tanzánie 572 šicích strojů, 27 psacích strojů, látky, oděvy, nástroje atd. Otevření kontejnerů v Dares - Salaamu se účastnil sám prezident, Dr. Julius Nyerere, který pochválil akci, jež podporuje řemeslo a drobný průmysl v jeho hospodářsky chudé zemi. V této akci rakouská mládež pokračuje.

xxx

Polsko. Polští biskupové uveřejnili 14. března závažné společné komuniké. Protestují v něm především proti stále silnější ateistické propagandě ve školách i proti nátlaku na vyučování se strany vlády. Postup úřadů je nepochopitelný a nesprávný a rozděluje společnost. Nikomu se tím neprospěje. Biskupové si stěžují také na to, že úřady omezují stavby nových kostelních budov. Připomínají, že obrovská většina polských rodin je křesťanská, a že nemohou souhlasit s tím, aby děti mimo domov byly vychovávány v ovzduší nepřátelské církvi a náboženství. Biskupové také kritizují nedávné prověrky, kdy učitelé byli vyzváni, aby vysvětlili svůj postoj k náboženství. Tato praxe uráží svědomí i práva jednotlivců. Žádná vláda podle polských biskupů nemá právo přikazovat učitelům, aby vedli děti k ateismu.

xxx

Jugoslávie. Také kotorský biskup poslal 15. února kompetentním státním úřadům protestní dopis, v němž poukazuje na nespravedlivé útoky místního tisku proti katolické církvi a kněžím. Text listu zaslal i církevním institucím a časopisům a všem důležitým státním redakcím. Chorvatský katolický týdeník „Glas koncila“ publikoval list doslovně dne 9. března. Kotorský biskup

zdůrazňuje, že uvedené útoky jsou v rozporu s náboženskými právy, zaručenými v jugoslávské ústavě, dále s platnou dohodou mezi Svatým stolicem a jugoslávskou vládou a též s mnohými jinými mezinárodními dokumenty, které Jugoslávie podepsala. Biskup zvláště zdůrazňuje skutečnost, že je nebezpečné zneužívat víru pro politické cíle. Stejně nebezpečné je však i zneužívání politiky pro náboženské cíle. Násilné politizování náboženství a náboženských akcí je velmi daleko od přání církve i společnosti.

xxx

Libanon. Mons. Silvestrini, tajemník Rady pro veřejné církevní záležitosti, jednal v březnu jako pepežský legát v Bejrútu a v Damašku. Podle prohlášení tiskové kanceláře Svatého stolce považoval Svatý Otec za vhodné pověřit mons. Silvestriniho tímto posláním, aby přispěl ke snahám, jejichž cílem je zamezit další přirostování konfliktu v Libanonu. V Bejrútu měl mons. Silvestrini rozhovory s prezidentem Džamailem, s apoštolským administrátorem maronitského patriarchátu - biskupem Ibrahimem a s dalšími církevními i občanskými osobnostmi. President Assád, prezidentův náměstek a ministr zahraničí přijali delegaci Svatého stolce v audienci.

Filipíny. Filipínský kardinál Sin navštívil v březnu Anglii, především farnosti, v nichž žije větší počet Filipínců. Při mši sv. ve westminsterské katedrále prohlásil, že filipínský klerus po svém zásahu ve prospěch demokratického zřízení ihned odejde z politického jeviště. Církev bude pečovat především o hlubší mravní a duchovní přípravu laiků, neboť úkolem církve je zajistit zemi spolehlivé mravní vedení. Dodal, že biskupové budou stále konkrétně dokazovat svou zvláštní lásku ke všem chudým a potřebným a starat se o to, aby skutečně vzdělání a charakterní křesťané - laici byli schopni dělat křesťanskou sociálně spravedlivou politiku.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel. 278-1808

VDĚČNÁ VZPOMÍNKA

na upřímnou vlastenku, pani

JANU DUFFKOVOU z Chicaga

pod jejíž střechou našlo tolik našich uprchlíků
z padesátých let první pomoc a kus domova.

Jménem všech vděčných exulantů

Karel ŠVEC.

AMITIÉ

FRANCO-TCHÉCOSLOVAQUE

vyvíjí akci ve prospěch
v blázinci vězněného
A. Navrátila

Organisaci Francouzsko - československého přátelství založil r. 1949 generál Faucher, velký přítel svobodného Československa, až do Mnichova velitel francouzské vojenské mise v Československu. Novou organizaci založil na protest k příznivému stanovisku, které zaujala ke komunistickému puči poválečná organizace France - Tchecoslovaque. Po jeho smrti byl po dlouhá léta předsedou AM-FTCH, býv. francouzský vojenský přidělenec v Praze až do puče, generál Flipo. Nyní je předsedou této organizace E.V.Faucher, profesor na universitě v Nancy, syn zmíněného generála.

Od počátku dubna AM-FTCH zahájila s originálním podnětem rozsáhlou akci ve prospěch vězněného Augustina Navrátila. Jsou posílány osobní dopisy francouzským lékařům - psychiatrům s doklady o činnosti a uvěznění jmenovaného pod záludně ošemetnou záminkou o jeho duševním stavu. Zmínění lékaři jsou žádáni, aby na základě předloženého materiálu získali své profesionální organizace k účinné intervenci ve prospěch falešně obviněného A. Navrátila.

Koncem dubna ve Strasburku u příležitosti zasedání Parlamentního shromáždění Rady Evropy /21 členských států/, Edmund Řehák, akreditovaný pozorovatel u této organizace za Shromáždění evropských podmaněných národů, předal uvedené doklady AM-FTCH o A. Navrátilovi, příslušné Komisi pro styky s evropskými nečlenskými zeměmi.

Correspond 'ANCE' Paříž

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

V. - PASTÝŘEM DIECÉZE LITOMĚŘICKÉ

Dr. Trochta se vrátil z koncentračních táborů sice v plné duševní síle svých čtyřiceti let, ale už s podlomeným zdravím. Bůh vyzkoušel utrpením odolnost a věrnost svého služebníka a připravil si jej k odpovědnějším úkolům, k ještě bolestnějšímu utrpení, ale i k větší slávě a odměně.

Významná osobnost ředitele salesiánského díla v Praze.

Po svém návratu do Prahy stal se Dr. Trochta jako ředitel salesiánského díla v Praze známou a významnou osobností. Jeho přátelé z táborů Terezín, Mauthausen, Dachau, jak kněží tak laici, vydávali mu svědectví obdivu a vděčnosti za duchovní a hmotnou pomoc, kterou vězeň Trochta dovedl poskytnout všem, bez rozdílu náboženských či politických.

Tak na příklad, zachovalo se poděkování devíti bývalých politických vězňů z Prahy za to, že Dr. Trochta je přivedl k víře svými filozofickými a náboženskými úvahami, udržel v nich naději ve chvílích nejtěžších a svým klidem a vyrovnaností byl jim příkladem.

P. Michel Riquet, známý francouzský jezuita vzpomíná, jak mu Dr. Trochta v Dachau zachránil život tím, že mu opatřil oděv a trochu husího sádla, užívaného jako lék proti infekcím.

Akademický sochař Amort viděl na vlastní oči, jak byl Trochta na vánoce 1943 v Mauthausenu do krve šlehan drátem do tváře od dozorce za to, že vyzpovídal jednoho polského bohoslovce. Trochta se umyl, sedl si na postel, popřál všem veselé vánoce a řídil zpěv koled jakoby se nic nestalo. Žádný v šeru nic nezpovídal.

Vězeň Trochta nikdy nezakryl, že je knězem. Někdy mu to vyneslo pronásledování, někdy pastorační úspěch. Když ještě pracoval v Mauthausenu v kamenolomu a nosil těžké kameny, prosil jednou dozorce, aby mu dovolil vzít kameny lehčí. Ten svolil. Večer mu šel Trochta poděkovat. Dali se do řeči. Esesman byl ze Slezska. Studoval kdysi v Rakousku u piaristů a jezuitů. Spřátelili se tak, že jednou v neděli ho mohl Trochta po 17 letech opět smířit s Bohem ve sv. zpovědi.

V táboře Dachau si vězni-kněží Dr. Trochty velice vážili pro jeho klid a rozšafnost. »On moc nemluvil«, vzpomínal Dr. J.K., »ale když něco řekl, tak vždycky to mělo smysl. Buď to bylo něco rozmarného, veselého, anebo, když šlo o vážnou věc, tak mluvil vždy tak rozumně a rozvážně, že všichni mu dávali za pravdu.« - »Měl smysl pro humor,« vzpomíná Dr. B., »ale nepěstoval bezcenné vtipy, jako někteří ...«

Jiný vězeň, Dr. K. dodal: »On se zajímal, co kdo dělal a umí. Mluvil se všemi. Jednoho dne po osvobození jsme se potkali v Praze; myslím, že to bylo v reprezentačním domě, a on mně říká: »Co tys tam v Dachau dělal? Jó, tys studoval filozofii, že?« ... On všechno sledoval.«

V době svého věznění si Dr. Trochta podlomil zdraví; zvláště srdce bylo zeslabené a bude mu dělat potíže až do konce života. Špatně spal. Celé noci prochodil po chodbách ústavu. Jeho nervová soustava byla narušená. Jeho reakce se stávaly nepředvídanými. Musel užívat léky. Zato ale nabyt větší duševní pohotovosti, vytříbil si organizační talent, měl lepší přehled o situaci celostátní a celosvětové, navázal nové styky a cenné známosti.

Ještě před odjezdem z Dachau podílel se Dr. Trochta na sepsání stanov pro nově založenou »Mezinárodní ligu katolických kněží«, která zahrnovala všechny válečné vězně, aby docílila větší mezinárodní spolupráce.

Po svém návratu byl Dr. Trochta vyznamenán československým válečným křížem 1939, jako účastník národního odboje za osvobození, a československou medailí za zásluhy I. stupně. Byl členem Svazu osvobozených politických

vězňů, Svazu národní revoluce, stal se generálním duchovním rádcem Junáka, atd. Členství v těchto čestných organizacích přijímal, jen aby mohl lépe informovat o salesiánském díle ty vlivné osoby, ke kterým by se jinak nebyl býval dostal.

Nová situace.

Bylo nesporně zásluhou Dr. Trochty a jeho známostí, že se salesiánské dílo po válce rychle rozvíjelo. Bylo všeobecně uznáváno jako sociálně důležité. Salesiáni se ujímali sirotků, které válka a okupace zanechala. V bývalém cisterciáckém klášteře Oseku u Duchcova, jehož poslední němečtí mniši byli po válce vládou odsunuti do Německa, našli salesiánští bohoslovci své trvalé učiliště. Otevřely se nové domy, rozšířila se činnost starých. V ústavě v Praze-Kobylisích byla zřízena fara pro okolní obyvatelstvo a co nevidět se mělo začít se stavbou kostela. Nový pan arcibiskup pražský Msgr. Josef Beran sloužil s velkou okázalostí na svátek sv. Jana Boska svou pontifikální mši svatou pro chlapce a okolní obyvatelstvo.

Všichni byli přesvědčeni, že Don Trochta vystřídá staříčka Dona Ignáce Stuchlého (měl už 76 let) v úřadě inspektora-provinciála českých a moravských zemí. Všichni spolubratři Dona Trochtu upřímně milovali, vážili si ho; měl aureolu trpětele. I v Turíně pomýšleli představení na změnu. P. Ignác Stuchlý byl provinciálem od roku 1935 a sám toužil po odpočinku.

Poválečná situace poskytovala nové možnosti práce mezi mládeží. Na příklad, na různých místech se pořádaly prázdninové tábory, tak zvané letní kolonie. Velmi rozšířené byly též debatní kroužky mezi dospívající mládeží. V Praze bylo v plánu založit katolické gymnázium s internátem pro pozdní povolání. I celková orientace katolíků byla jiná. Budoucnost církve se viděla ani ne tak v politice nějaké katolické konfesijní strany, ale spíše v náboženské hloubce života katolíků.

Dr. Trochta byl hned od začátku osvobození svou všestrannou činností a vlivem zaměřen na řešení praktických otázek českého náboženského života. Uvědomil si hned na začátku zmatek, který působila v nepřipraveném národě ideologie politického komunismu, příděného do panslavismu, a naléhavost spravedlivého řešení sociálních problémů. Pochopil hned, že první fáze stítnutí katolické církve a bezbožného komunismu se bude odehrávat na tomto poli.

V postní době 1946 zvolil si Dr. Trochta za téma svých kázání u sv. Kříže křesťanskou sociologii. Význam těchto přednášek přesahoval obvyklý rámec postních exhortací. Někdo sice považoval tehdy jeho kázání za málo »náboženská«, ale Trochtovi se jednalo o solidní katechezi celého křesťanského světového názoru, který se měl stítnout se světovým názorem materialistického komunismu. Účast na těchto denních večerních přednáškách byla velká, přesahovala všechno očekávání.

Přátelé radili Dr. Trochtovi, aby své přednášky vydal, ale nedošlo k tomu. Některé se zachovaly a jsou vydány zde v nové úpravě, v části Příloh č. 4, str. 229: »Naše sociální problémy«. Jejich aktuálnost a účinnost spočívá v jasné a přizpůsobené formulaci věcných pravd, na které každý člověk už svým přirozeným rozumem může přijít.

O všestranné náboženské činnosti Dr. Trochty po válce svědčí i jiná jeho zachovalá kázání, pronesená při různých příležitostech. V červnu 1946 kázal ve svatovítské katedrále na skautské slavnosti předávání odměn; poutní kázání u sv. Matěje v Praze-Šárce; u sv. Markéty v Praze-Břevnově; na eucharistickém dni v Praze-Bohnicích, atd.

Nový pražský arcibiskup Msgr. Josef Beran započal v dubnu 1947 pouť s ostatky (lebkou) sv. Vojtěcha po českých zemích. Měla přispět k náboženské obnově naší vlasti. Památným zůstalo procitěné kázání Dr. Trochty u příležitosti příjezdu ostatků sv. Vojtěcha do Oseku u Duchcova, 31. července a 1. srpna. V kraji již nábožensky odumřelém velká slavnost svatovojtěšská vyjevila netušené náhlé probuzení víry.

K probuzení náboženského života bylo ale potřeba, zvláště v některých krajích nově ustavené československé republiky, houževnaté a odborné pastorační práce.

(Pokračování příště)

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČEdekud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623Buy U.S.
Savings Bonds

VOICE OF THE NATION

Comparing Civilizations

While we are commemorating the 180th Anniversary of the Foundation of Launceston I would like to compare it to the existence of small parish village Vrbatův Kostelec in the central highlands of Czechoslovakia.

The first written record about the church there is from the year 1086, that is 900 years ago.

The church is consecrated to St Havel who was born in Ireland in 551 and went as a mission-

Ambassador Michael Novak Heads U.S. Delegation Helsinki Commission to Meet in Bern, Switzerland on Human Contacts Aspects

On March 18, 1986, the Commission on Security and cooperation in Europe, also known as the Helsinki Commission, held a hearing on the Bern (Switzerland) Human Contacts Experts Meeting (HCEM). Ambassador Michael Novak heading the U.S. Delegation to the Bern Meeting presented testimony and discussed important issues of concern to the Commission.

The Bern HCEM, scheduled to meet from April 15 to May 26, 1986, will be attended by the thirty-five states of the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE). Mandated by the 1980-83 Madrid CSCE Review Conference, which surveyed implementation of the 1975 Helsinki Final Act, the Bern Meeting will discuss the development of international contacts among persons, institutions, and organizations. Topics such as East-West family reunification and binational marriage problems as well as the ability to travel for personal and professional reasons will be covered.

The Bern HCEM will be the final CSCE subsidiary meeting before the convening this November of the next CSCE Review Conference in Vienna (with the exception of the Stockholm Conference on Disarmament in Europe, which will continue until September). In addition, the Bern Meeting is taking place in the aftermath of the Reagan-Gorbachev summit, when prospects for improvements in human contacts and other aspects of East-West relations are a matter of intense popular speculation and comment.

nary to Germany, later he founded the famous monastery of St Gallen, in Switzerland, where he was an abbot until his death in 646.

The worship of this Irish monk, in times of primitive communication, spread quickly all over Europe, proving that civilization based on Christianity was all inclusive in the middle ages.

It is remarkable that Christianity in the country of my origin had been introduced by Slavonic Apostles, St Cyril and Methodius, who came from Byzantium in the 9th Century. That was the eastern influence.

That our church was consecrated to St Havel, who was born in Ireland, was western culture and the first Benedictine Monastery in Prague - Břevnov, founded by St Adalbert in the 10th Century was of Latin influence.

To Australia, the European civilization has been introduced by the first settlers - (mostly English, Irish, Scottish and Welsh). That resulted in the building of cities and towns, Launceston being among the first.

Here in the new land the vital pioneering spirit of settlers produced rapid development. While in Europe many places have not changed for centuries, like V. Kostelec which was a parish village 900 years ago and still is a village of only about 300 inhabitants, Launceston has grown rapidly in 180 years.

While some towns and villages in Europe hardly change, new settlers in Austria build cities, villages, roads, railways and harbours at a pace unknown in the old world.

Many places in Europe are named as New Town, New Village, New Castle but are in fact centuries old. They are called 'new' since the times before Abel Tasman ever sighted this island and named it „Van Diemen's Land."

In the village in which I was born my ancestors cut a road through a stony hill about 300 years ago and people call it „New Road" to this day.

Many houses in Europe do not change appearance for centuries, so, many new comers to Australia are not very impressed when some not so old buildings in Launceston are considered historical.

On the other hand every newcomer should be impressed by

the rapid progress this city and surrounding districts have achieved in the short period of 180 years.

It should also be remembered that Melbourne was founded by pioneers from Launceston only 150 years ago; because it is favourably situated it developed into a city of world standard with a population now 50 times numerous than her mother city of Launceston.

All this progress, civilization and culture has been imported from overseas, yet, I would emphasize that there is hardly any difference between civilization in Europe and its prosperous branch in Australia.

When, after the Second World War, hundreds of thousands of migrants from continental Europe arrived here they had to learn English but did not have any difficulty adjusting themselves to the customs of this new country because they found life, in many ways, similar to that in Europe.

In recent years, into this predominantly European civilization established in Tasmania, new types of migrants, from Asian countries, are arriving.

Their civilization is as old Europe's! In many ways it is not contrasting but is definitely distinct. It would be wrong to eliminate or isolate these new elements in Australian society. We should welcome everything positive that these new settlers from neighbouring countries bring here.

It can only be beneficial if they teach their children the language of their origin but, for their good, they all have to learn English as it is the only language in which it is possible to communicate with the overwhelming majority of Australians, those born here as well as those who have immigrated from various countries.

To suggest that the majority of migrants are anti-royalist pro-republicans is misleading. There is no visible opposition to the Royal family among migrants. The Queen is respected and honoured and so is the Australian flag which for many newcomers is the symbol of freedom, liberty and justice.

In time there will emerge new customs and ideas from ethnic groups, if they are sensibly guided it will enrich the civilization of a united Australian nation.

J.A.N.

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

AFRICAN NATIONAL CONGRESS

A great deal of publicity is being given to the African National Congress (ANC). If one were to judge from what is published and aired about the ANC by major media, one would conclude it is a legitimate organization working for the civil rights of black South Africans.

This is precisely what the media moguls want you to believe, and it is false; it is Soviet disinformation.

The truth is the African National Congress is a thoroughly communist-dominated organization engaged in igniting a typical violent communist revolution in South Africa. It is outlawed in South Africa and has its headquarters in Lusaka, Zambia.

African National Congress members receive advanced terrorist training in the Soviet Union after receiving basic training in Angola. Joe Slovo, chief advisor to ANC president Oliver Tambo, is a colonel in the Soviet KGB.

Bartholomew Halpane, a defector from ANC and former South African communist, stated that "... no major decision could be taken by the ANC without the concurrence and approval of the Central Committee of the South African Communist Party. Most major developments were, in fact, initiated by the Central Committee."

At the conclusion of the hear-

ings Senator Jeremiah Denton, chairman, said: "The ANC and Umkonto we Sizwe (ANC's terrorist arm) are the Kremlin's primary instruments in its attempts to bring about a Communist revolution and a Soviet dependency in South Africa..."

Along with the whitewashing of this communist-controlled terrorist group, the Congress and the media are attempting to present the ANC's former terrorist leader, Nelson Mandela, as a hero, "a prisoner of conscience." Nothing could be further from the truth.

In his book, *The Other End of the Lifeboat*, Otto Scott states "Although conclusively proven to be a Communist, Mandela is portrayed as a 'black nationalist,' comparable in revolutionary terms to Ho Chi Minh, Che Guervara and Mao Tse-tung. He is now Moscow's man in the event of a coup in South Africa

Mandela is a terrorist revolutionary, one of the organizers of the previously mentioned Umkonto we Sizwe, which means "Spear of the Nation." He admitted in open court that he planned sabotage as a means of violent overthrow of the government.

This is the man Senator Edward Kennedy and 200 other congressmen want freed from prison. This is the man who has been nominated for an honorary doctorate at the University of Michigan.

This is the man who before his arrest and imprisonment for life was one of the leaders of the African National Congress which was selected by Soviet officials at the highest level to "liquidate by military means" the present government of the Republic of South Africa and to be "the sole future rulers of ... South Africa" after the overthrow.

Thus, it is clear, those who support Nelson Mandela and the African National Congress are in fact supporting a Soviet South Africa.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Radi vas obslouži a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA